

நம்மொழி

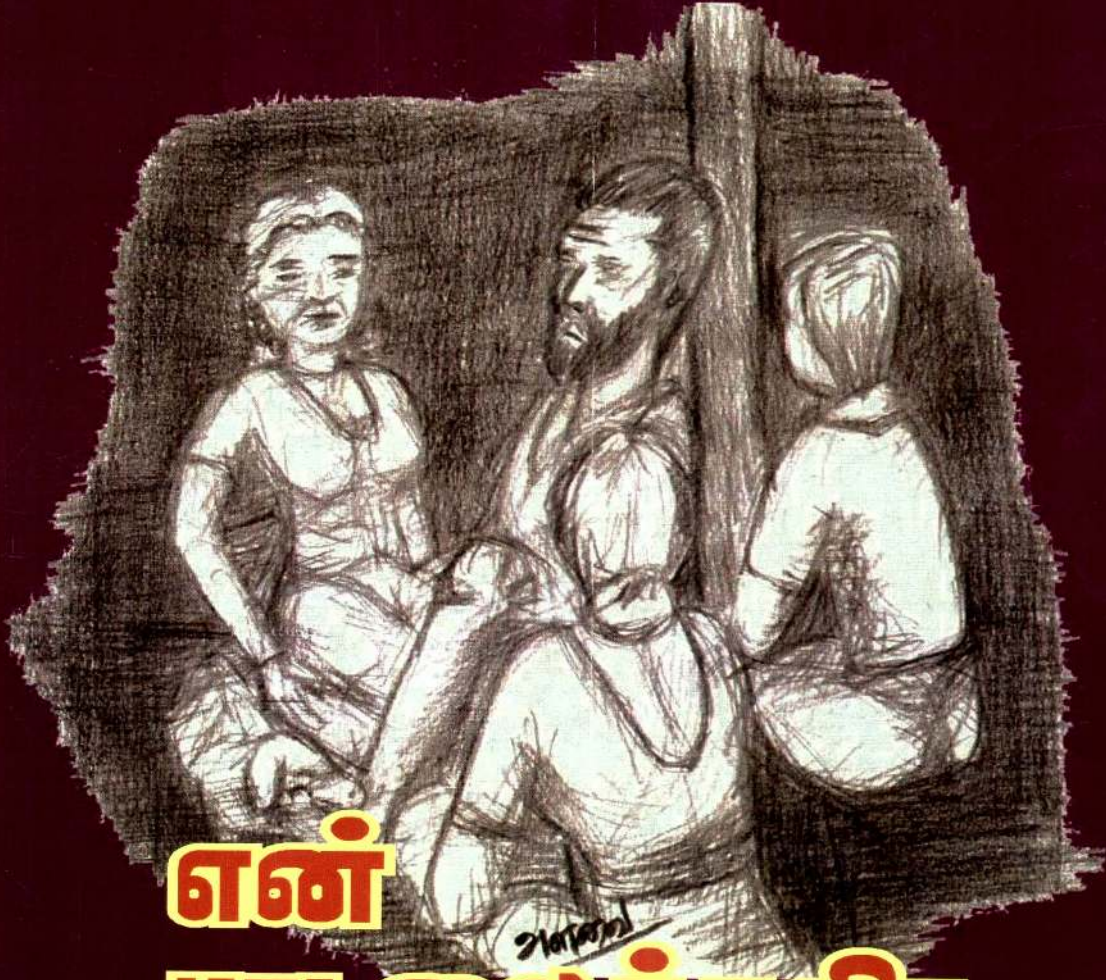
இனம் வாழ மொழி காப்போம்

காலாண்டிதழ்

சீர்த்ரை - ஆன், 2006

கட்டு - 1, ஓலை - 12

(Nammozhly, April - June, 2006)

என்
பாடலைத்தவிர...

நன்காடை
ரூ. 5

சீல குறிப்புகளும்... கருத்துக்களும்...

தொடர்ந்தும் நாம் வாசகர்களிடமிருந்து கருத்துக்களை பெற்றுக் கொள்கிறோம். இந்த வாசகர்களின் தொடர்பானது எமக்குப் புத்துணர்வினைக் கொடுக்கிறது.

எமது இதழ் பயணமானது சில தடைகளைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டியதாயினும் வாசகர்களின் கருத்தும், ஊக்குவிப்பும் எம்மை மன ரீதியில் பலம் பெற வைக்கிறது.

இந்நிலையானது எமது இலக்கினை, நாம் சென்றடைய காலம் சிறிது எடுத்துக் கொண்டாலும் சென்றிடுவோமென்ற நம்பிக்கையொளியினை ஏற்படுத்துகிறது.

எது எப்படியிருந்தாலும் எமது நான்கு வருடத்துக்கான செயல்பாட்டின் பின்னும் தொடர்ந்தும் சிறு பத்திரிகையென்ற நிலையினைத்தான் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது.

இவ்விதமானது நின்று விடுதல் என்பதோ அல்லது கால தாமதமாவதென்பதோ நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்வதே எமது முதல் பெரும் விடயமானதாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

படைப்புகள் பற்றிய போக்கில் தானாகவே மாற்றம் நிகழுமென நம்பியிருந்தோம். ஆனால், அதில் பெரிதான மாற்றங்களோ அல்லது அதிசயங்களோ நிகழ்ந்து விடவில்லை.

இவ்விதமானது காலாண்டிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பினும், ஆயிரக்கணக்கில்... பரவலாக பிறப்பு நிலத்திற்கும், புலம்பெயர் நிலங்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டுமென்பது எம் விருப்பமாகும். இவ்விருப்பங்கூட எமக்கு இன்று கிடைத்திருக்கும் வாசகர்களிடமும் காணப்படுகிறது. ஆனாலும், யாதார்த்தமான... செயல்பாட்டு நிலையில் பெரும் இடர்பாடுகளும், தடைகளுமான முக்ககறுப்புச் சூழலே காணப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு இதழுக்கும் வாசகர்கள் அளவில் ஒரு சிறிதளவிற்கு விரிவடையும் சூழ்நிலையாக இருப்பினும், படைப்பாளர்களின் நிலையில் முழு ஏற சாண் சறுக்கியதாகவே காணப்படுகிறது. இதற்கான காரணம் பலதாக இருந்தாலும் அதனை எம்மால் ஜீனித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. தொடர்ந்தும் எமது தேடல்கள் தொடர்கின்றன.

வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் நிலமாகவிருந்தாலும், அதன் புலம்பெயர்ச் சூழலாகவிருந்தாலும்... இவ்விரு நிலங்களிலும் அரசியலில் உள்ள முரண்பாடுகளும், முக்ககறுப்பும் இலக்கியச்சூழலிலும் நிறைவாகவே காணப்படுகிறது.

எங்களைப் பொறுத்தவரை... எச்சூழலாகவிருந்தாலும் சரி குழு நிலை, தனி நபர் கட்டமைப்பு என்பது அறவே

தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சொல்லுக்கும் எழுத்துக்குமான சுதந்திரம் அவசியம் வேண்டுமென்பதோடு... அச்சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் அவசியமென நாம் கருதுகிறோம்.

நாம் நபரையோ அல்லது அமைப்பையோ பெரிது சிறிதென பார்த்துக் கொள்வது கிடையாது. மேலும் அவர்களது கொள்கை பற்றினதும், போக்கு பற்றினதும் பற்றிய கருத்துக்களை அல்லது விமர்சனங்களை வெளிக்கொணரும் நேரத்தில் அவர்களுக்கான கருத்துச் சுதந்திரத்தை பேணும் விதமாகவும் படைப்புகளோ அல்லது நேர்காணலிற்கான சந்தர்ப்பமும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

நம்மொழி இதழின் செயல் நிலை உறுப்பினர்களுக்கும் தனித்தனி கருத்து நிலை இருக்கிறது. இவ்வுண்மையை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்; அச்சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்தும் பேணி வருகிறோம்.

இவ்வுண்மைக்கீழ் படைப்புகளும், நேர்காணல்களும் பல கருத்து நிலைகளைக் கொண்டிருக்கும். இதுதான் உண்மையாக... யாதார்த்தமாக இருக்கும். இதை யாரும் மறுத்து நிற்க முடியாது. இதற்காக தனிப்பட்ட நபரின் கருத்து நிலையில் இருந்து படைப்புகளோ அல்லது நேர்காணலோ பெறப்பட்டதாக கருத முடியாது. இவ்வடிப்படையில் நம்மொழி இதழில் படைப்புகளும், நேர்காணல்களும் வெவ்வேறு சூழலில் இருந்து கிடைக்கப்பட்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல் பரப்பில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் அனைவர்களுக்கும் பாதிப்புகள் உண்டு; அது எந்த அமைப்பினால் ஏற்பட்டதென்பது வேறுபடலாம். ஒவ்வொரு படைப்பாளனும் தன் நிலைக்கீழ்... அச்சூழலில் தான் புரிந்து கொண்டதை அல்லது தனக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய நிகழ்வுகளை படைப்பாகக் கொண்டு வர முயற்சி செய்கிறார்கள்.

நம்மொழி இதழானது கௌரவமான எழுத்து நடையில் கொண்டு வரப்படும்

படைப்புகளை வெளிக்கொணர்

முயற்சி செய்கிறது. சில

நேரங்களில் சில

படைப்புகளைத் தவிர்க்க

வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டு

விடுகிறது. மேலும், படைப்புகள்

அனைத்தும் தரமானதா? என்ற

கேள்வியொன்று எழும் சூழலும்

இருக்கிறது. இதற்கான பதிலை

வாசகனும், முன்னணி

படைப்பாளர்களும்,

விமர்சகர்களும்தான் தந்தேயாக

வேண்டும்.

நம்மொழி

இனம் வாழ மொழி காப்போம்!

காலாண்டிதழ்
சித்திரை - ஆனி, 2006
கட்டு -1, ஒலை - 12

நிர்வாக ஆசிரியர்

அளவை உமாயாஸ்கரன்

பொறுப்பாசிரியர்

காவலூர் இரா.இராமமூர்த்தி
லண்டன்

பொறுப்பாசிரியர்

மயிலாடுதுறை இளையபாரதி
தமிழ்நாடு, இந்தியா
செல்லிட பேசி : 944411222

தொடர்புகளுக்கு

மின்னஞ்சல்

nammozhly@yahoo.co.in

‘தடை’ என்ற சொல் சர்வதேச அளவில் படித்த, பாமர, நகர, கிராமம் என எல்லாத்தரப்பினராலும் அறியப்பட்டதொன்றாகவே இருந்து வருகிறது. இச்சொல் பல சந்தர்ப்பங்களில் மௌனமாகவே வாழ்ந்திருக்கிறது. எச்சந்தர்ப்பத்திலாவது அத்தடையானது குறிக்கப்பட்ட அமைப்பையோ அல்லது நாட்டின் அதிகார வர்க்கத்தையோ பயம் கொள்ள வைத்ததாக வரலாறு இல்லை. ஆனால், அத்தடையின் காரணமாக சாதாரண மக்கள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளான சம்பவங்களே அதிகம். அம்மக்களின் வறுமையையோ அல்லது மரணத்தையோ அத்தடையானது கண்டு கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல்ப்பரப்பில் ஆயுதப் போராட்டச் சூழலில்... தனிநபர், தனி அமைப்பு மேலாதிக்க குணாம்ச போக்கினால் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளும், மோதல்களும் கருத்துச் சுதந்திரத்தையும், சனநாயகச் சூழலையும், பல அமைப்புச் சூழலையும் குழி தோண்டி புதைத்து விட்டிருக்கிறது. இது அம்மக்களின் அரசியல் போராட்டத்தினை திசை திருப்பியிருப்பதோடு, அதன் இறுப்புக்கான சூழலையும் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது.

களையெடுப்பு, துரோகி என்ற சொற்புத்தங்களின் ஊடாக தனக்கெதிரான தனிநபர், அமைப்புக்களை இல்லாதொழிப்பதைச் சரியெனச் சொல்லிக் கொள்ள ஊடகங்களையும், நபர்களையும் வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டுள்ள அரசியல் தலைமையும், அமைப்பும் தங்களது மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தியிருக்கும் சூழலையே வடக்கு கிழக்கில் காண முடிகிறது. இது எந்தளவில் நிலை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பது பகுத்துப் பார்க்க வேண்டிய விடயமாகவே அந்த அரசியல் சூழலும், அதன் தொடர்ச்சியான புலம்பெயர் சூழலும் இருக்கிறது.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பிற்கு தனக்கெதிராக கொண்டு வரப்பட்ட தடைகள் எந்த விதத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டிய விடயமாகவே இருக்கிறது.

கண்டிய அரசின் தடையோடு இன்று வரையும் இந்தியா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் அவ்வமைப்புக்கெதிராக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் தடைகள் பல. ஆனால், அத்தனையையும் மீறி, தனது போக்கை எந்தவித மாற்றுத்திற்கும் உட்படுத்தாமல், இரு நிலங்களிலும் தனது அதிகார வேர்களை பரப்பியிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மையே.

நீண்ட காலத்தினைக் கொண்டுள்ள இந்த ஆயுத அரசியலில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினால் திட்டமிடப்பட்டு செவ்வனை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள மேலாதிக்கச் சூழலுக்குள் ஊடுருவிக் கொள்ள முடியாத நிலையிலே அவ்வமைப்புக்கெதிரான மாற்றுக் கருத்துச் சூழல் இரு நிலங்களிலும் இருந்து வருகிறது.

சனநாயகச் சூழலை, கருத்துச் சுதந்திரத்தை அல்லது பல அமைப்பு முறைச் சூழலை கொண்டுவர தமது செயல்பாடுகளை கொண்டிருப்பவர்களிடையே முரண்பாடுகளும், புறம் கூறுதலுமான நிலை காணப்படுவதே இன்று வரையும் இரு தளங்களிலும் சனநாயகச் சூழல் தோற்றம் பெறுவதற்கான கால நிபந்திக்காரணமாகிறது.

இந்நிலையில்... சனநாயகச் சூழலை தோற்றுவிப்பதற்கான குரல்கள் அனைத்தும் ஒருமித்த, ஒரு குரலாக வெளிப்படுவதென்பது இன்றைய சூழ்நிலையை பயன்படுத்திக் கொள்வதாக இருக்கும்.

□

எட்டா கொடுவாளை!

அன்று 1976 ஆம் ஆண்டு - ஓரிரு அளவெட்டி மகாஜன சபை மண்டபம், கூட்டம் முடிவற்று, எனது தந்தையுடன் வீடு திரும்ப முயன்ற எமது வாகனத்துக்கு முன், ஓர் இளைஞர். தமிழ்த் தேசியத்துக்கு உரமூட்ட நினைத்து வாகனத்தை எதிரில் நின்று வழி மறித்தார். தமிழ்த் தேசியத்துக்கு உரமூட்ட விழைந்த இளைஞர், உரமூட்டுவதற்குப் பதிலாக, இறுதியில் செய்து முடித்தது, குழி பறிப்பு. அவர் அங்கு நடந்து கொண்ட விதத்தில், தமிழ் உரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த பலர் வெடிகித் தலை குனிந்தனர்.

இன்று 2006. - கனடா. 30 வருடங்கள் ஓடி விட்டது. 60 ஆயிரம் மக்களை இழந்து விட்டோம். ஆனால், எமது உணர்ச்சிப் பிளம்பு தொடர்ந்தும் கக்குகின்றது.

சென்ற வாரம். வேலைத்தளத்தைவிட்டு வெளியேறிய என்னை நோக்கி, ஓர் தமிழ் அன்பர், "பேசவே பிடிக்கவில்லை" என்று கூறிய படியே பேசிக்கொண்டார்.

30 ஆண்டுகள் சென்றும், பல ஆயிரம் இளைஞர்கள் பலியாகியும் எங்கள் உணர்வுகள், அதே துடிப்புடன்.

உணர்வுகளும் உரிமைகளும்

நாம் தமிழர். எமக்கு ஓர் பாரம்பரிய பிரதேசம் உண்டு. எமது மக்களுக்கு உரிமைகள் தேவை. இவ்விடயத்தில் உணர்ச்சிவசப்படுகின்ற எனது சகோதரர்களுக்கு நான் சற்றும்குறைந்தவனல்ல. எனது உணர்வுகளும் அதுவே!

ஆனால், என்னைப்போலவே, உணர்ச்சிப் பிளம்பாய் அலையும் வெளிநாடு வாழ்ச் சகோதரர்கள் என்னுடன் முரண்படும் விடயங்களை சற்று ஆராய்ந்தால், நானும் அவர்களும் முரண்படத் தேவையில்லை என்பதும் புலனாகும்.

குழந்தைகளை படையணிக்கு சேர்க்காதீர்!

நான் எனது குழந்தைகளை, நான் மனதார விரும்பும் தமிழ் விடுதலைக்குத் தரத் தயாரா? இல்லை என்ற பதில், எனக்கு மட்டுமல்ல இங்குள்ள அனைவருக்கும் பொருந்தும். இதே பதிலைத்தான் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட பல இளைஞர்கள், இன்று பெற்றோராகியுள்ள னோையில் நடைமுறையில் உணர்த்துகின்றார்கள். இந்தச் சுதந்திர வேட்கையுள்ள

பத்தாம் வகுப்பே முடியாத பருவத்தில், அப்பாவுக்கு சீனிப்போத்தலுக்குள் கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு தமிழீழப்போருக்குப் புறப்பட்ட இளைஞர்கள் பலர், இயக்கங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கசப்புணர்வுளால் மரணித்ததை மறந்து விடாதீர்கள்?

தியாகத் தலைவர்கள் என்றும், தமது குழந்தைகளை இழக்காதவிடத்தில், ஏனைய பெற்றோரின் பிள்ளைகளைப் பார்த்து "எட்டா கொடுவாளை, எதிரியை வெட்டிச் சாப்பிடுமோ" என்று புலம்புவது ஏமாளித்தனம். எனவேதான் நானும் உங்கள் அனைவரையும் போலவே, குழந்தைகளை படையணிக்கு சேர்க்காதீர்கள் என உளமார வேண்டுகிறேன்.

நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வு!

அதே வேளை, தாயகத்தில் உரிமைக்காக ஏங்குகின்ற எமது சகோதரர்களுக்கு, ஓர் நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வு கிடைக்காதா என்ற ஏக்கம் எம் அனைவருக்கும் உண்டு. இந்நிலையில் இலங்கை அரசானது காலம் தாழ்த்துவதும், அரசியல் நிலைப்பாடொன்றை முன்வைக்காததும் வரலாறு. இதன் ஓர் படிக்கட்டாக போர் நிறுத்த ஒப்பந்தங்களும், தற்காலிக அரசியல் பொதிகளும் தமிழர்களாகிய எம்மை எப்பொழுதும் ஏமாற்றி வருவதும் வரலாறாகி விட்டது.

இதே பொறிக்குள், எமது அரசியல் கட்சிகளும், தம்மை இழுத்து வந்துவிட்டு போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை நீடிப்பதையே தமது லட்சியமாய் பறை சாற்றுவது நல்லதல்ல. மாறாக நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வொன்றுக்கு தமிழர்களின் கட்சிகள் தம்மைத் தயார் படுத்த வேண்டும் என்பதே, உங்கள் அனைவரின் விருப்பமாகும். அதுவேதான் எனது விருப்பமும் கூட.

கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தாயகப் போரில் பல ஆயிரம் இளைஞர், யுவதிகளை இழந்தும், இன்றும் போர்ப்பறை புரியும் இனமாக நாம் மாறாது, சமாதான விரும்பிகளாகவும், போர் எதிர்ப்பாளிகளாகவும் எம்மை உலகுக்குக் காட்டுவதன் மூலமே சர்வதேசத்தின் அங்கீகாரத்தை நாம் எமதாக்கலாம் என்ற உணர்வு உங்களுக்கு இருந்தால், அதுவே எனது உணர்வும் என நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

வெளிநாடு வாழ் தமிழர்கள்!

இதைவிடுத்து, வெளிநாடு வாழ் தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் பலர், தமது குடும்பங்களையும், சுற்றத்தாரையும் வெளிநாடுகளுக்கு அழைத்து வந்த பின்னர் போர் முழக்கம் செய்வது, வியாபாரத்துக்கு உறுதுணை செய்யுமேயொழிய, தமிழ் மொழிக்கோ, தமிழ் இனத்துக்கோ உதவாது.

"ஏ - 9" என அழைக்கப்படும் கண்டி வீதி உள்ளிட்ட ஆணையிறுப்பு பாதையைத் திறக்கக் கோஷமிட்ட இதே ஊடகவியலாளர்கள், தாயகம் திரும்பிய போது அதே பாதையில் பிரயாணம் செய்ய மறுத்து ஆகாய மார்க்கமாய் நம்மூர் சென்றது இங்கு மறைக்கப்படுவது எதற்காக என்பதை தமது மனச்சாட்சிக்கு இந்த அன்பர்கள் சொன்னாலே விடுதலைப் போராட்டம் வெளிச்சத்துக்கு வரும்.

மாவீரர் தினங்களில், மாங்கல்யம் தந்துதவிய மங்கையர்கள் கழுத்தில் மீண்டும் மாங்கல்யம் துலங்குவது எதற்காக? என்றும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழீழம் என்ற கனவுக்காக தம்முயிர் ஈர்ந்த இந்தச் சிறார்களுக்கு அவர்களின் நினைவாய் மாங்கல்யம் கொடுப்பது சரியென்று வாதிட்டால் கூட, மீண்டும் மாங்கல்யம் பூணுவது அவர்களின் தூய்மையான அர்ப்பணிப்பைக் கொச்சையடுத்துவது ஆகாதா? சற்றுச் சிந்தியுங்கள்.

நிதியுதவி!

இப்புனிதமான போருக்குப் பலர் மனமுவந்து நிதியுதவி வழங்குவது உண்மையே! இருப்பினும், அவ்வாறு நிதியுதவி வழங்குகின்ற பலரின் உள்ளத்தில் எழும் எண்ணங்களைச் சற்றுக் கேட்டுப்பாருங்கள்.

சொந்த வீடும் வயற் காணியும் சொந்தச் சகோதரரும், அவர்தம் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புமே "ஈழம்" என்ற புனிதமான விடுதலை உணர்வுக்கு முன் வந்து நிற்கின்றது. அப்படியானால் இந்தச் சுயநலமிக்க மக்களுக்காய் இன்னுயிர் தருமாறு எங்கள் தாயகக் குழந்தைகளைக் கேட்பதற்கு உங்கள் அனைவருக்கும் எப்படி மனம் வருகின்றது?

பத்தாம் வகுப்பே முடியாத பருவத்தில், அம்மவுக்கு சீனிப் போத்தலுக்குள் கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு தமிழீழம்

போருக்குப் புறப்பட்ட இளைஞர்கள் பலர், இயக்கங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கசப்புணர்வுளால் மரணித்ததை மறந்து விடாதீர்கள்? இந்த இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கொள்கை ரீதியாக என்னதான் வித்தியாசம் என்று அறிவதற்கு உங்களைப்போலவே நானும் முற்பட்டேன். இன்றும் எனக்கு விடை இல்லை. உங்களுக்கு விடை கிடைத்தால் உங்கள் மனசாட்சிக்கு மட்டும் கூறியுங்கள்.

நானும் உங்களைப்போலவே சுயநலம் உள்ளவன்தான். அதனால்தான் நானும் உங்களோடு வெளிநாடொன்றில் வாழ்கின்றேன். ஆனாலும் ஒரேயொரு வித்தியாசம். எமது சுயநலத்துக்காக, எனது மக்களின் செல்வக் குழந்தைகளை அழிக்க விரும்பவில்லை.

எனவே இனிமேலாவது "எட்டொ கொடுவாளை" என்று வீர வசனங்கள் எழுதி மக்களை மயக்காமல், ஓர் சமாதான விரும்பிகளாக, புத்த எதிர்ப்பாளர்களாக எம்மைக் காட்டிக் கொள்வோம்.

வெளிநாடுகளில் எங்கள் குழந்தைகள் எவ்வாறு கல்வியில் உயர நாம் விரும்புகின்றோமோ அவ்வாறே, தாயகத்தில் வாழும் குழந்தைகளும் கல்வியில் சிறக்க வழி செய்வோம்.

போலியை மறுப்போம்! புதுவாழ்வு சமைப்போம்!

- நடு பொன்னம்பலம்

அந்த சாட்சி மறைந்து விட்டது

தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரும், தமிழ் இளைஞர் பேரவை, தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் ஆகியவற்றின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவரும் ஒன்றரை தசாப்தங்களுக்கு மேல் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியில் அங்கத்துவம் வகித்தவருமான தோழர் புஸ்பராஜா இன்று பிரான்ஸ்

தலைநகர் பாரீசில் தனது 54 வது வயதில் காலமானார். இவர் 1980 களின் முற்பகுதியில் புலம் பெயர்ந்து பிரான்சுக்கு சென்றார்.

1970களின் முற்பகுதி, நடுப்பகுதிகளில் இலங்கை அரசின் சிறைக் கூடங்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தவர். சித்திரவதைகளை அனுபவித்தவர். இவரது சகோதரி புஸ்பராணி தமிழ் உரிமைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு மிக மோசமான சித்திரவதைகளை அனுபவித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பழைய தமிழ் அரசியல் தலைமைகளினதும் புதிய இளம் தலைமுறையினரதும் உருவாக்கத்தின் மாற்றக் காலகட்டத்தின் பிரதிநிதி தோழர் புஸ்பராஜா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வேறு விதமான முரண் நிலைகள் இருப்பினும் தமிழ் தேசிய ஒருக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்ட வரலாற்றில் தோழர்

புஸ்பராஜாவின் பங்கு முக்கியமானது. அவர் புலம் பெயர்ந்திருந்த காலம் முழுவதும் வடக்கு கிழக்கில் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கான காலம் எப்போது வரும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார். தமது பிள்ளைகளாவது வெடிமருந்து வீச்சமில்லாத எமது தெருக்களில் சுதந்திரமாக திரிவதற்கான காலம் வரவேண்டுமென்று அவர் ஆவல் கொண்டிருந்தார். தான் ஊருக்குத் திரும்பாததற்கு சகோதரப் படுகொலை என்ற அவலத்தில் சிக்கிவிடுவேன் என்ற அச்சமும் காரணம் என்று அவர் தனது இறுதி நாட்களில் வழங்கிய பேட்டியொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஈழப் போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம் என்ற அவரது நூல் இன்றைய தலைமுறையினர் பலர் அறியாத தகவல்களை கொண்டிருந்தது. தற்போது அந்த சாட்சி மறைந்து விட்டது.

அவர் இலக்கிய சந்திப்பு, அரசியல், கவிதை, பெண்ணுரிமை என பன்முக ஈடுபாட்டைக் கொண்டிருந்தார்.

சிவகுமாரன், சத்தியசீலன், பொன் முத்துகுமாரசாமி, தோழர். க. பத்மநாப, தோழர். அ.வரதராஜப் பெருமாள் ஆகியோருடன் இணைந்து தொழிற்பட்டவர்.

(செய்தியும், படமும் - ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இணையதளம்)

எங்கே போயிடு ...!

கவிதை

மானக்கவ் மட்டுவல் ஞானக்குமாரன் (யேர்மனி)

வியல்,
வெளிகள்
தலைக்கு மேலே
மிக அருகிலே வானம்
ஒரு கையிலே நூல்
மறு கையிலே
அவிழ்ந்து வீழும் கால்ச சட்டை .

முகிலையே
தொட்டுவிடும்
நம்பிக்கைகளோடு
காத்திருந்தவன்

பறப்பாய்
நீயென
பட்டத்திற்கே
தெம்பூட்டியவன்
இங்கே
தொலைந்துபோன நம்பிக்கைகளையல்லவா
தேடிக் கொண்டிருக்கின்றான் ...!

வலிக்கிறது

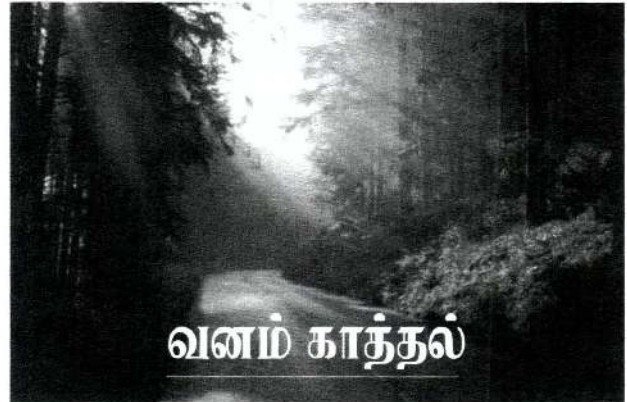
ஒவ்வொரு முறையும்
கோடறி இறங்கி
கொத்து மரங்கள் சாயும்போது!

உயிர் கொண்டு
உலகில் பிறந்தவைதானே... அவை
நச்சுடன் உலவும் நம்முச்சுக்காற்றை
சுத்தரிக்கும் மருத்துவன்தானே!

உளி எடுத்து, உழைப்பு சிந்தி
உருவாக்கிய சிற்பத்தை
உருத்தெரியாமல்
சிதைத்தல் முறையோ?

உலகே போர்த்திய
இயற்கை ஆடையை
சிறிதும் யோசிக்காது
அழித்தல் சரியோ?

வான்மழை சேமிக்கத்
திட்டமிடும்போதே
வனம் காத்தல்
சட்டமாகட்டும்!

வனம் காத்தல்

இயற்கைச் சீற்றங்கள்
இங்கேது எனக்கூற
இலை நிறைக்காடுகள்
எங்குமமையட்டும்!

உற்ற உறவுபோல்
மரங்களை வளர்ப்பது
பெற்ற தாயினைப்
பேணுவதற்கொப்பாகும்!

- மயிலாடுதுறை இளையபாரதி

அக்தாவன் கவதைகள்

ஒருசொட்டுக் காலம்

இந்தா உனது குட்டிச் செல்வம்
என தாதி நெஞ்சில் போட்டாள்
அவள் உயிரின் குஞ்சை.
கட்டித் தடவி கொஞ்சிக்
கொஞ்ச...
மார்பு இறுகி நனைந்து ஆடை தோயும்.
மெல்ல எழுந்து ஆடை மாற்றி
பாலை கொடுக்க
குட்டில் அணைந்த குழந்தை
இன்னும் இன்னும் கேட்கும்.
இன்பம் கிறங்கும்
அவளின் தாய்மைக் காலம்.

காலம் ஓடும்...
எல்லாம் கண்டு கடந்து
காலம் நன்றாகவே ஓடும்.
தொங்கி விழும் தோலுடன்
முதுமை காலம் ஓடி வரும்.
அறிவிப்பு ஒன்று முன்னே
திரும்பத் திரும்ப வந்து போகும்.
அது சாவுக்கான காலம்.

பாவம் அம்மா
அவள் வாழும் காலம்
பிரளய காலம்
இழுத்து முடங்கிய விரல்களுக்கு
தடவிக் கொடுத்து வரிசைப்படுத்த
அன்பை சொரிந்து
நிழல்கள் தேடும் முதுமைக் காலம்.

யாருமற்ற ஒருவெளியில்
எஞ்சிய கற்பனைகளுடன்
தனித்துப் பயணிக்கும் ஒற்றைக் குருவி.

25.03.2006

அன்புள்ள தோழிக்கு!

ஒரு இரவில் யாருக்காகவோ விழித்திருந்து விட்டு
அதிகாலையில் கவிதை எழுதுவது இலகுவானது.
எதுவும் முழுமையல்ல
உனது வார்த்தைகளைப்போல்.

உலக உயிர்களுக்கு
தன் மீதான எல்லாமே
கவனமாகவும், கவலையாகவும்
பாரமாகவும் இருக்க
உன் மௌனங்களை- நீ
உடைத்தால் என்ன?
அல்லது
அதுவே உடைந்தால் என்ன?

உன் தன்மை,
உன் தனிமை
உன்கவலை,
உன் கஸ்டம்
அனுபவம், அறிவு- அறியாமை
உன் மீதான மற்றவர்களின்
அனுதாபம்
உனது சுதந்திரம் அல்லது மறுப்பு
பற்றி எல்லாம்
இங்கு யாருமே கவலைகொள்ளப் போவதில்லை.

நீ!
நீயாக இருந்தால்
உன்னை நீயோ- யாருமோ
இழக்க முடியாது.

26.03.2006

“... முடநுமிக்கைகளோடு கூடியதான கலாச்சாரம், மதம், சாதியம், சீதனம் என்று யோர் சூழல் காரணமாக இலங்கையில் களையப்பட்ட பல விடையங்கள் புலம்பெயர் நாட்டில் இன்றும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.”

சுமதி சூபன்

இன்று கனடியத் தமிழ்ச் சூழலில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய படைப்பாளர்களில் ஒருவரான இவர், சிறுகதை, நாடக குறுந்திரைப்படம் இயக்குதல், நடிப்பு என பன் முகங்களைக் கொண்டவர்.

சமூக அக்கறை கொண்ட இவர், சமூகத்தினால் தனக்கேற்பட்ட... ஏற்படுகிற அனுபவங்களை தன் படைப்புகளில் கொண்டு வருவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்.

உங்களுடைய படைப்புலகம் பற்றி...

சிறுவயதிலிருந்தே வாசிப்பதில்தான் அதிகம் நாட்டம் இருந்தது. முதல் முதலாக கனடாவிலிருந்து வெளி வந்த “தாயகம்” பத்திரிகையில் எனது சிறுகதை பிரசுரமானது. அதன் பின்னர் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

நீங்கள் நாடகம், குறும்படமென செயல்படுகிறீர்கள். இங்கே உங்கள் படைப்புகள் பல பதிவாகியிருக்கிறது. நீங்கள் உருவாக்கிய கதாபாத்திரங்களில் ரசித்த... பாதித்த பாத்திரம் ஏது? அது பற்றி...

ரசித்த என்று கூறுவதிலும் பார்க்க பாதித்த என்று கூறுவதையே நான் விரும்புகின்றேன். “உஷ்” எனும் குறுந்திரைப்படத்தில் வந்த சிறுமியின் பாத்திரம், வீட்டில் வாடகைக்கு இருக்கும் ஒரு ஆணால் பாலியல் வதைக்கு ஆளாவதாக அந்தப் பாத்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக் கதாபாத்திரம்தான் என்னை மிகவும் பாதித்தது. அதில் நடித்த ஆர்ண்யா பாபுவும் நான் எதிர்பார்த்தது போலவே மிகவும் சிறப்பாக அந்தப் பாத்திரத்தை தனது நடிப்பால் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கின்றார்.

குறும்படம் நாடகங்களில் நடித்தவர்கள் பற்றியும், அவர்களின் கதாபாத்திரம், நடிப்பு பற்றியும்...

நடிப்பு உலகத்திற்குள் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. அதிலும் மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்ட கதா பாத்திரம் எனும் போது நடிப்பில் ஆர்வமுள்ள பெண்கள் கூட நடிப்பதற்குத் தயங்குகின்றார்கள். அவர்களைக் குறை கூற முடியாது, எமது சமூகச் சூழல் அப்படியாக உள்ளது. இருந்தும் என் குறுந்திரைப்படங்கள், நாடகங்கள் என்று கனடாவில் சிறந்த நடிக்கைகள் என்று பெயர் எடுத்த பெண்கள்

Nammozhy, April - June - , 2006

இணைந்து என்னுடன் வேலை செய்கின்றார்கள் இது எனது அதிஷ்டம் என்று கூடக் கூறலாம்.

குறிப்பாக சத்யா தில்லைநாதன் இவர் இருமுறை கனேடியக் குறுந்திரைப்பட விழாவில் சிறந்த நடிகைக்கான பரிசை வென்றிருக்கின்றார். அடுத்து பவானி சத்யசீலன் இவரும் எனது குறுந்திரைப்படத்தில் நடத்து “விம்பம்” அமைப்பு லண்டனில் நடாத்திய குறுந்திரைப்பட விழாவில் சிறந்த நடிகைக்கான விருதைப் பெற்றிருக்கின்றார்.

மேலும் தர்சினி வரப்பிரகாசம், யசோதா கந்தையா, ஷாலினி சண்முகநாதன் போன்ற பல மேடை நாடகம் குறுந்திரைப்படங்களில் நடத்த பெண்களும் என்னுடன் சேர்ந்து மேடைநாடகங்களில் நடத்திருக்கின்றார்கள்.

(Ushhh.. - Bhavani)

இன்றைய குறும்பட உலகம், அதாவது சர்வதே அளவில் அனைத்து மொழி சார்ந்து வெளிவரும் குறும் படங்கள் மற்றும் புலம் பெயர் தமிழ்ச்சூழலிலும், தாயக மண்ணில் வெளிவரும் குறும்படமோ அல்லது சின்னத்திரைத்திரைப்படம் பற்றி உங்கள் பார்வை?

தேசங்களிலும் இருக்கும் தமிழ்ச்சமுதாயம் மற்றும் பெண்கள் பற்றி உங்கள் கருத்து?

சின்னத்திரை என்று தாங்கள் கூறுவது இந்திய சீரியல்களை என்று நம்புகின்றேன். எப்போது புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் இந்தியச் சீரியல்கள் காண்பிக்கத் தொடங்கினார்களோ அப்போதே புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழருக்கு தீராச் சாபம் கிடைத்து விட்டது என்று நம்புகின்றேன். மக்களைச் சிந்திக்க விடாமல் செய்வதற்கான ஒரு வியாபாரத் தந்திரம் என்பதுதான் என்கருத்து. மற்றும் குறும்படங்கள் என்று பார்க்கும் போது இலங்கையில் இருந்து தரமான பல குறுந்திரைப்படங்கள் வெளிவருகின்றன. போர் சூழல் அதன் பாதிப்பு என்பது குறுந்திரைப்படங்களுக்கு நல்ல ஆழமான கருவாக அமைந்து விடுகின்றன.

நான் 83ஆம் ஆண்டு இலங்கையை விட்டு வெளியேறினேன். அதன் பின்னர் இன்னும் நாட்டிற்குப் போகும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்க வில்லை. போர்ச் சூழல் என்பது நான் வாசித்து கேட்டு அறிந்த ஒன்றாகவே எனக்குப் பரிச்சயப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக புலம்பெயர் சமுதாயத்தின் பரிச்சயம் என்று பார்க்கின். அதனை இருவகையாகப் பார்க்கலாம். ஒன்று பெண்கள் மிகவும் முன்னேறியிருக்கின்றார்கள். அதாவது பலதுறைகளில் அவர்களுக்கான ஈடுபாடு, தமது காலில் நிற்கும் சுதந்திரம், துணிவு என்று கூறலாம், அடுத்து புலம்பெயர்ந்ததால் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பல பெண்களை இன்னும் பின்னோக்கியும் தள்ளியிருக்கின்றது. அதாவது மூடநம்பிக்கைகளோடு கூடியதான கலாச்சாரம், மதம், சாதியம், சீதனம் என்று போர் சூழல் காரணமாக இலங்கையில் களையப்பட்ட பல விடையங்கள் புலம்பெயர் நாட்டில் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.

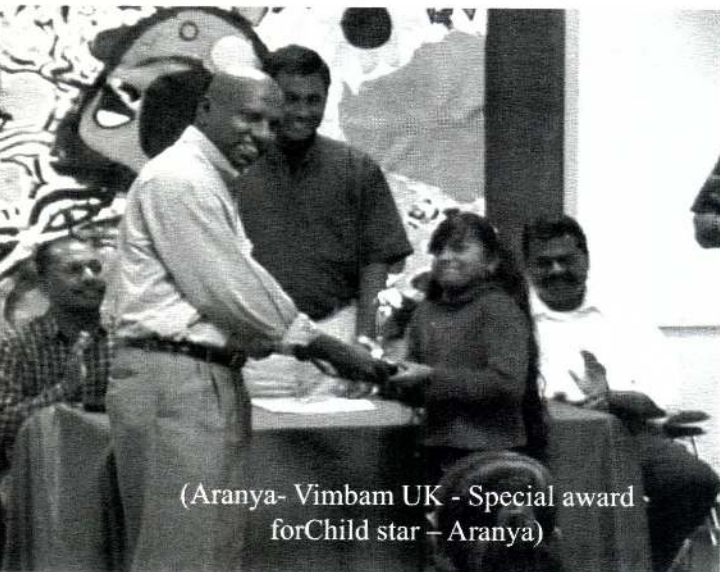
அத்தோடு புலம்பெயர்ந்த குறுந்திரைப்படங்கள் என்று பார்க்கும் போது மற்றைய நாடுகளை விடவும் கனடாவில் இருந்து தரமான படைப்புக்கள் வருகின்றன என்று கூறலாம். அதை விடவும் மற்றைய மொழிகள் என்றால் கனடாவில் பல குறுந்திரைப்பட விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கே அனைத்து நாடுகளிலும் இருந்து பல தரமான குறுந்திரைப்படங்கள் காட்சிக்காக வருகின்றன. முக்கியமாக ஈரான் சீனா பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் இருந்து காட்சிக்காக வரும் குறுந்திரைப்படங்கள் என்னை மிகவும் கவர்ந்திருக்கின்றன.

(Sumathy Rupen- Vimbam UK - Best Actor Award For Manushi)

நீங்கள் இலங்கையில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து கனடாவில் வசிக்கிறீர்கள். இவ்விரு

(Aranya- Vimbam UK - Special award forChild star – Aranya)

நீங்கள் ஒரு படைப்பாளராக இருப்பதால் மக்களின் மனநிலையினை நன்றாக புரியக்கூடியவர். இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசத்தை தாயகமாகக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்கள், தமக்கான தனிநாடு ஒன்றை நிறுவிக்கொள்வதற்காக ஆயுத ரீதியான போராட்டத்தினை மேற்கொண்டு வருகிறார். இப்போராட்டத்தில் ஏற்படுவரும் நிகழ்வுகள் பற்றி அம்மக்களின் மனநிலை பற்றி?

இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலான இந்தப் போராட்டம் முடிவற்று நீண்டு கொண்டிருக்கின்றது. போரட்டச் சூழல் வாழ்வு என்பது எத்தனை துயரமானது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. புலம்பெயர்ந்த என்னைப் போன்றோர்க்கு இதனை விமர்சனம் செய்யும் தகுதி இல்லை என்றே நம்புகின்றேன். பாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களில் குரலாய் என்னால் ஒலிக்க முடியாது. அது அவர்களின் குரலாலேயே ஒலிக்க வேண்டும். நான் வெறுமனே பேசியும், எழுதிக்கொண்டும் இருப்பதற்கு மட்டுமே லயக்கானவள்.

இன்று இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியலில் பெண்களின் நிலை பற்றி உங்கள் பார்வை?

61தற்குத் தனியாகப் பெண்களின் நிலை என்று கேட்கின்றீர்கள்? அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு ஆண்களை விட மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது. பெண்கள் இதனை வேண்டுமென்றே தவிர்க்கின்றார்களோ என்னவோ. உலகம் முழுவதுமான அரசியலை எடுத்துக்

கொண்டாலும் அதே நிலைதான். பெண்கள் சிலர் அரசியல் பதவிகளில் ஆண்களால் அமர்த்தப்படுகின்றார்கள். இவற்றைப் பெண்களின் பங்களிப்பு என்று கணிப்பிட்டுவிட முடியாது. உலக அரசியலே ஆண்களின் கைகளில் இருப்பதால்தான் இப்படிச் சீர்கெட்டுப் போய் இருக்கின்றது என்பது எனது தனிப்பட்ட கருத்து.

பெண்கள் சுதந்திரம் பற்றி...?

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூறிக் கூறி அலுத்து விட்டது. பெண் சுதந்திரம் என்பதை ஒவ்வொருத்தரும் தமக்கான அளவுகோல் கொண்டு அளவிடுகின்றார்கள். மிகவும் கோழைத்தனமாக வாதாடுகின்றார்கள்.

பெண் சுதந்திரம் பேசும் பெண்களில் பலர் “அந்த” ஆனால்.. என்று இழுக்கும் நிலையில்தான் இன்னும் இருக்கின்றார்கள். பெண் சுதந்திரம் என்று ஒன்று தனியாக இருப்பதாகக் கூறுவதை விடுத்து, தனிமனித சுதந்திரம் என்றே நான் பார்க்கின்றேன். தனிமனித சுதந்திரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் எல்லாச் சுதந்திரமும் தானாகவே வந்து விடும்.

கூடந்து போன காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்களில் நீங்கள் குறிப்பிட விரும்பும் பெண் யார்? எதற்காக?

சீமுக அக்கறையின் பொருட்டு சிந்தனையுடனான தேடல் கொண்ட எந்த ஒரு பெண்ணும் முக்கியமானவளாகவே எனக்குப் படுகின்றாள். அது எந்த மொழி எந்த நாட்டுப் பெண்ணாக இருப்பினும் அவள் பற்றி அறிந்து கொள்ளவே முயல்வேன். குறிப்பிட்டு ஒருவரைக் கூற நான் விரும்பவில்லை.

(Ini- Sathya)

படங்கள் உதவி : நிர்வாண கிரியேஷன்ஸ் இணையதளம்

இந்த உலகுக்கும் எனக்கும் இடையேயான உறவு உக்கிரம் கொண்டு உருவேற, ஓர் உணர்வுப் பிரவாகத்துள் தோய்கிறேன். அது பச்சாதாபமா, பரிசாசமா தெரியாது. ஒன்றும் மட்டும் நிதர்சனமாய்த் தெரிகிறது. காணுமிடமெல்லாம் நம் வசமே எனக் கொண்ட போதிலும், எதுவும் எமதில்லை எனக் கொண்ட இவ்வுலகின் அகதி.

தமயந்தியின் படங்களினூடாக வரும் பனிக்காற்றின் சிறகாய் இருந்தாலென்ன - உறை நதியின் அலையாய் இருந்தாலென்ன - மலைகளின் முலைகளாய் இருந்தாலென்ன - மரங்களின் ஓசஸ்ராவாய் இருந்தாலென்ன - அனைத்தின் அடியிலும் ஓலமிட்டு என் முகத்திலறைவது அகதி! அகதி!! அகதி!!!

தமயந்தியின் புகைப்படங்கள் என் இதயக் கபாலங்களில் இப்படித்தான் சாளரங்களைத் திறக்கின்றன.

கமரா - தானும் தான் காணும் காட்சிகளுக்கும்இடையே தன்னையும் காட்சியையும் சேதப்படுத்தாமல் இரகசிய மௌனம் காத்து செயற்படுகிறது. தனது அகப்புற அனுபவ உணர்ச்சிகளில் தானியங்கி, காட்சிகளின் உயிரை மட்டுமே மெல்லக் கொய்து நம் தரிசனத்துக்கு வைத்து விடுகிறது.

இவனது கலை ஆளுமையின் அழகியல் நரம்புகள், இவன் ஏற்ற வடுக்களின் ரணங்களையும் சேர்த்தே வெளிப்படுத்துகின்றன.

வாழ்க்கை வழங்கும் அனுபவம்,

அனுபவம் வழங்கும் வாழ்க்கை - இவை புணரப் பிறந்த வாழ்வின் சாரமே இவனது புகைப்படங்கள்.

மனிதர்கள் அற்ற இவனது பெரும்பாலான படங்கள் மனித வாழ்வின் அவலத்தையும் ஆனந்தத்தையும் பேசுகின்றன. அதே சமயம் காலம் காலமாய் கட்டி வாழ்ந்த இந்த மக்கள் என்னோடு இயற்கையாய் இல்லை என்பதையும், நாள் தனித்தே இருக்கிறேன் என்பதை கூட்டுக்குரலாய் வெளிப்படுத்துகின்றன.

- சூரியனைக் கண்டும் நிமிர்ந்தபடி புன்னகைக்கும் பனி உறை மலைகள்

- உள்ளங்கை வெப்பத்தில் உருகக்கூடிய மென்மையாகினும், சங்கிலியே (சிறை விலக்கு) ஆயினும் கெட்டியாக பற்றிக் கொண்ட பனி.

- உலரப் போய் கொடியில் தூக்கு மாட்டிக்கொண்டு உறைந்துபோன ஆடைகள்

- எத்துணை நம்பிக்கையுடன் நீண்டு பயணித்து பூத்த பூவின் தண்டில் தொடர முடியாது உதிர்போகும் இறுதி இலையில் தரித்திருக்கும் நந்தை.

- முக்கி எழுந்து, மொட்டுடைத்து பூத்துமாகிவிட்டது. சிலந்தி தன் சிறையை விரித்த போதும் சூரியன் தொடர்ந்தும்

விடிவிற்காய் தன்படையணிகளை அணுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறான்.

- கொன்சென்ரேசன் காய்ப் இல் போடப்பட்டனவாய் எல்லாம் பனியின் ஆகிருதியில் அடங்கி மௌனித்துக் கிடக்கிறது. ஆயினும் வாழ்வுக்கு வேண்டி ஒற்றை வள்ளம் கடல் வயலுள் நழைகிறது.

- பாடடைந்த வீட்டின் உக்கிய கதவாயினும் ஒரு வாசலேனும் திறந்திருக்கிறது. போதும்.

- ஆடுகளை கூட்டுக்குள் விட்டுத் தீனி போடும் கைகள். கூட்டுக்குள் இருந்து வாங்கி உண்பதில் அவர்கள் ஆனந்தம். நாளை உணவுக்கும் அவை உயிரைக் கொடுக்கும்.

பீரங்கியோடு, நோர்வே தேசியக்கொடி அருகே ஒரு கறுப்பு நாய் காவல் காக்கிறது...? இப்படி இவனது புகைப்படங்களை உள்வாங்கும்போது நமது சமூக, பண்பாட்டு, போராட்ட வடுக்களின் விமர்சன முகங்கள் நமக்கு தோற்றம் தருகின்றன. இழந்ததை ஈடுகட்டும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்படாத ஒரு மூல சக்தி இப்புகைப்படங்களின் பின்னே மறைந்து செல்வதை உணர முடியும்.

நன்றி - “ஆதலினால் காதல் செய்வீர்”

உயிர் நிழல் கலைச்செல்வன் நினைவு – கூடல்

Mid Scarbough Community Centre,
2467 Eglinton Ave E (Kennedy / Eglinton) Near
Kennedy Subway என்னும் முகவரியில் ஏப்ரல் 8
இல் மாலை 4 மணிக்கு நடைபெற்றது.

இந்நினைவு கூடலில்,

‘கனடா பழங்குடிமக்களின் வாழ்வும் வளமும்’
என்ற தலைப்பில்,

Simon Ortz, Aboriginal Speaksr,

‘நினைவு கூரல்’

சுசீந்திரன் (ஜேர்மனி),

“Third County Agreement between Canada and
the US” என்ற தலைப்பில்,

Andrew Brower Jackman and Associate, Cana-
dian Council For Refugees (CCR) ஆகியோர்
நிகழ்வுகளை நடாத்தினர்கள்.

இதன் பின், கலைச்செல்வன் அவர்களால் நெறிப்
படுத்தப்பட்ட ‘முகம்’ திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட்டது.

அனுபவம் பகிர்வு எதிர்வுறுதல்

- அகீர்

மிகவும் குறுகிய கால இடைவெளிகளுக்குள்

பாரிசில் மூன்று மிக முக்கியமான இலக்கிய, அரசியல் சமூகப் போராளிகளை இழந்து நிற்கிறோம். இது மிகவும் வேதனை தருவதுடன் மரணம் பற்றிய பயத்தையும் எம் மனதில் தூவிவிட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையில் நாமும் நிறைய சாதிக்க வேண்டும் எங்கள் பற்றிய பதிவும் மிகவும் ஆழமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும் அவசரமும் எங்கனையும் ஓடவைக்கிறது.

இந்த அவசர ஓட்டத்திற்கு எங்களுக்கு முன் மரணத்தவர்கள் பற்றிய அல்லது அவர்களின் சமூக அரசியல் இலக்கிய பதிவுகளை பதிவு செய்யவேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த வகையில் பாரிசில் இருந்து உமாகாந்தன், கலைச்செல்வன், தொடர்ந்து புஸ்பராசா போன்றவர்களை இழந்து நிற்கிறோம். இம்மூவர்களுடன் இலக்கியச்சந்திப்புகளினூடாகவும் வேறு பல நிகழ்வுகளினூடாகவும் சஞ்சிகைகள், தொகுப்புக்கள் வெளியிடுவது, அவர்களுடன் சேர்ந்து வேறு பல தரப்பட்ட வேலைகள் செய்வது போன்றவற்றினூடாகவும் நட்புடன் நெருக்கிப் பழக முடிந்தது. இதில் பாரிசில் இருந்து செயற்பட்ட மாற்றுக் கருத்தாளர்களாக அறியப்பட்ட இவர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செய்துகொண்ட வேலைகள் மிக முக்கியமானது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் கருத்து முரண்பாடு கொண்டிருந்தாலும் ஒரு சஞ்சிகையை அல்லது ஒரு இலக்கிய நிகழ்வை எல்லோரும் சேர்ந்து உழைத்துக் கொண்டு வருவதில் பின்னிற்கவில்லை. அராஜகத்திற்கெதிராக எல்லோரும் ஒன்றாகினார்கள்.

உமாகாந்தனோடு...

மரணம் உமாகாந்தனை 2004 நவம்பர் மாதம் கைப்பற்றியது. எப்பொழுதும் எந்தவொரு நிகழ்விற்கும் கோர்ட்டு, குட்டை, ரை அணிந்து வரும் உமாகாந்தனது அன்பானதோற்றம் யாரையும் மறக்க வைக்காது. படுகொலை செய்யப்பட்ட சபாலிங்கம், புஸ்பராசா போன்றவர்களின் மிகவும் நெருங்கிய

நண்பன் என்பதுடன் முன்னையகாலங்களில் அவர்களுடன் சேர்ந்து நிறைய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர். ஒரு எழுத்தாளனாக மொழிபெயர்ப்பாளனாக சிறந்த ஒரு பேச்சாளனாக கடைசிவரை இருந்தவர் என்பது நான் அறிந்தவை. உலக விசயங்களை தனது எழுத்தின் ஆளுமையினால் அறியப்படுத்தினார். இதிலிருந்து

அவர் ஒரு சிறந்த வாசகனாகவும் அறியப்பட்டார்.

குழந்தைகள் என்றால் மிகவும் விருப்பமுடைய உமாகாந்தன் அவர்களுடன் சேர்ந்து தானும் குழந்தைகள் போலவே ஆகிவிடுவார். ஆரம்பகால 'எக்ஸில்' சஞ்சிகையிலும் 'இனியும்சூல்கொள்', 'தோற்றுத்தான் போவோமா' போன்ற தொகுப்புக்களிலும் நிறையவே எழுதியிருக்கிறார். பிரெஞ்சின் பல ஆக்கங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அரசியல் இலக்கிய கருத்துக்களுடன் உடன்பட்டும் முரண்பட்டும் கருத்துக்களை மதித்த ஒரு சமூகப் போராளியே உமாகாந்தன். உமாகாந்தனது இழப்பு நிறையப் பேரைக் கவலையில் இருத்திவிட்டிருக்கிறது.

கலைச்செல்வனோடு...

புகலிட வாழ்வில் கலை, இலக்கியம், திரைப்படம், அரசியல் மாற்றுக்கருத்துக்கள் என பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டு ஐரோப்பிய தமிழ் குழலிற்கு அறியப்பட்டவர். இலக்கியச் சந்திப்பின் ஆரம்பத்திற்கும் பள்ளம், எக்ஸில், உயிரி நிழல் போன்ற சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும்

பல தொகுப்புக்களை கொண்டு வந்தவர்களில் ஒருவராகவும் 'முகம்' திரைப்படம் மூலமும் அறியப்பட்டவர்.

எனக்கும் கலைச்செல்வனுக்குமான நட்பு மிகவும் ஆழமானதும் நீண்டதுமாகும். கலைச்செல்வன் 05.03.2005 அன்று பாரிசில் காலமானார். இந்த அதிர்ச்சி தரும் செய்தியை தொலைபேசி மூலம் அறிந்ததும் என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. ஏனெனில் கலைச்செல்வன் நான் அறிந்தவரையில் வருத்தம் அல்லது இயலாமை என்று எந்த ஒரு வைத்தியரிடமும் போய் பரிசோதித்ததோ அல்லது மருந்துகள் எடுத்ததோ இல்லை. திடீரென மாரடைப்பினால் இறந்துவிட்டார் என்பது உண்மை என்று நான் நம்ப நீண்ட நேரம் எடுத்தது. ஒரு திடீர்காத்திரமான மனிதன் ஒரு நொடியில் இறந்தான் என்பதை எப்படி நம்பமுடியும். இந்த அதிர்ச்சி என்னைப்போல் அவனைத்தெரிந்த அனைவருக்கும் உண்டாகியிருக்கும். கலைச்செல்வனுடன் பழக ஆரம்பிக்க முன்பே அவரை "முகம்" திரைப்படத்தில் பார்த்தேன். படம் முடிந்த சிறிது நேரத்தின் பின்பு எனக்கு அவரது அறிமுகம் கிடைத்தது. தொடர்ந்த இலக்கியச் சந்திப்புகள், சஞ்சிகைகள், நூல் வெளியீடுகள், நினைவு கூட்டங்கள், கலை இலக்கிய

நிகழ்வுகள் போன்றவற்றில் பழகினோம். அரசியல், சமூகம், புலம்பெயர் இலக்கியம் போன்றவற்றில் மிகவும் ஈடுபாடுடைய கலைச்செல்வன் இலக்கியச் சந்திப்புகளினூடாக மிகவும் காத்திரமான இலக்கியச் சூழல் ஒன்றை உருவாக்கியதில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர். பாரிசில் வெளியான தேடல், பள்ளம், எம்முடன் சேர்ந்து எக்ஸில், பின்பு உயிரிழை ஆகிய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களில் ஒருவராக இருந்தவர். புகலிடப் பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து 'மறையாத மறுபாதி' எனும் கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டார். 'இனியும் குல்கொள்' எனும் மாற்றுக் கருத்திற்கான இலக்கியத் தொகுப்பினை வெளியிட்ட இதழ் குழுவிற்குள் தீவிரமாக இயங்கியவர். 'சூடுகளும் குயில்களும்', 'பரிசுத்த ஆவி' போன்ற சிறுகதைகளை புனைபெயரில் எழுதினார். இவை எல்லாமே எனக்கு கலைச்செல்வனுடன் சேர்ந்து பழகவும் வேலைகள் செய்யவும் கூடியதாக இருந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே "ஒத்திகை" என்ற நாடகத்தினை கலைச்செல்வனின் ஆளுமையில் நான், விஜி, லக்ஷ்மி, ஞானம், கர்சுரா, சுகன், வனஜா போன்றோர் நடித்தோம். இந்த நாடகத்தின் பின்பு நாங்கள் எல்லோரும் இன்னும் நெருங்கி ஒரு குடும்பமாகவே பழகி வந்தோம். எந்த ஒரு விடயத்தையும் எல்லோரும் சேர்ந்தே செய்தோம். ஒவ்வொரு வாரத்தின் கடைசி இரண்டு நாட்களையும் எனது வீட்டிலும் விஜி வீட்டிலும் கலைச்செல்வன்- லக்ஷ்மி வீட்டிலும் மாறி மாறி இலக்கிய

அரசியல்- பொழுது போக்கு இரவுகளாக கழித்தோம். பின்பு நான் விஜி, லக்ஷ்மி, கர்சுரா, ஞானம் கலைச்செல்வன் சேர்ந்து "எக்ஸில்" சஞ்சிகையை ஒரு சில ஆண்டுகள் வெளியிட்டோம். பின்பு முரண்பாடுகளினால் உடைவு ஏற்பட்டு கலைச்செல்வனும் லக்ஷ்மியும் சேர்ந்து "உயிர் நிழல்" எனும் சஞ்சிகையினை வெளியிட்டனர். நாங்கள் நால்வரும் தொடர்ந்தும் 'எக்ஸில்' சஞ்சிகையினை கொண்டு வந்தோம். ஆனாலும் நாங்கள் கலைச்செல்வனுடன் அடிபட்டு அடிபட்டு நண்டர்களாகவே இருந்தோம். எவ்வளவு கோபம் வந்தாலும் தனது கோபத்தை அடக்கி பெரிதாக கெக்கட்டம் விட்டு சிரித்து சாதாரணமாகிவிடும், எந்நேரமும் சிரித்த படியே தனது தாடியை தடவிக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பெரிய உருவம்.

அவரது இலக்கியத்திற்கான உழைப்பு, ஆர்வம் என்பவற்றை, அவரது வீட்டின் பெரும்பகுதி புத்தகங்களாலேயே நிரம்பியிருப்பதை வைத்து அறிந்து கொள்ள முடியும். எந்த ஒரு சிறிய துண்டுப் பிரசுரம் கூட தவறவிடாமல் சேர்த்து வைப்பதும் எல்லா நாடுகளில் இருந்து வெளிவரும் நூல்கள் தொகுப்புகள் பத்திரிகைகள் எல்லாவற்றையும் வாங்குவதும் வெளியிடுபவர்கள் அவற்றை விற்றுத்தரும்படி கேட்டால் அதற்கும் மறுக்காமல் தலை அசைத்து அவர்களுக்கான முழுத் தொகையையும் கொடுத்து வாங்கிவிடுவதும் அவர்கள் வெளியீடு செய்யும்படி கேட்டால் அதையும் செய்து கொடுப்பதும் அவர் பற்றிய இலக்கிய ஆர்வத்தை காட்டியது.

தம்பிராசா இரத்தினம்மா காலமானார்.

**தார்பீக ஆவேசமும் தந்துணிவும்
கொண்ட மனுசியின் மரணம்**

தம்பிராசா சுபத்திரன் தோழர் றொபேட்டின் தாயார் இரத்தினம்மா தம்பிராசா நேற்று (26-03-2006) கனடா றொறன்ரோவில் காலமானார்.

தோழர் றொபேட்டின் மறைவிற்கு பின்னர் மிகவும் தளர்நிலையடைந்திருந்தார். கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் தனது இறுதி நாட்கள் வரை வைத்திய சாலையில் தங்கி சிகிச்சை பெற்று வந்தார் .

தமிழ் பாசிசத்திற்கெதிரான இவரது போராட்டம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தோழர் றொபேட்டின் தந்தையார் தம்பிராசா அவர்கள் சாவகச்சேரி நுணாவிலில் உள்ள அவரது வீட்டில் இருந்து புலிகளின் இன்றைய விளையாட்டுத்துறை பெறுபாளர் பாப்பா குழுவினரால் 1989 இல் கடத்தி செல்லப்பட்ட போது தன்னந்தனியாக நின்று அவர்களுடன் போராடியவர். பின்னர் 1990 இல் இரத்தினம்மா அவர்கள் பாப்பா குழுவினரால் கடத்திச் செல்லப்பட்டார். அப்போதும் இவர் "நான் இவர்களுக்கு அடிபணியமாட்டேன், எனது கணவனை இவர்கள் கொன்றார்கள். இவர்கள் எனது வீட்டில் உள்ள எதனையும் சூறையாடிச்செல்ல அனுமதிக்கமாட்டேன். வேண்டுமானால் ஊரவர்கள் அயலவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும்" என்று தான் புலிகளால் கைதுசெய்யப்பட்ட

நிலையிலும் துணிந்து நின்று குரல் எழுப்பியவர். "நான் சாவதற்கு அஞ்சவில்லை எனது கணவரையும் இவர்கள் தான் கொலை செய்தவர்கள்" என்று புலிகளின் முகத்திரையை கிழித்து அம்பலப்படுத்தியவர். பாசிசக் கும்பலுக்கு நடுவில் தன்னந்தனியாக குரல் கொடுத்தவர். ஊரில் கம்பீரமாக சக மனிதர்களுடன் வாழ விரும்பிய அவரை அவரின் முதிய வயதிலும் புலிகளின் சிறை ,வாக்க்கூடலில் படகில், இந்தியாவில் சென்னையில், றொறன்ரோவில், கொழும்பில் என தமிழ் பாசிசம் அலைக்கழிய விட்டிருந்தது. தனிமனித வாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும் புலிப்பாசிசம் ஏற்படுத்திய அனர்த்தங்களுக்கு றொபேட்டின்மாவின் வாழ்க்கை ஒரு சாட்சியமாக அமைந்திருந்தது .பெரும் சூறைக்காற்றால் சிக்கிய படகு போல் அவரின் வாழ்வு அமைந்திருந்தது

இவரைக்கடத்திச் சென்ற புலிகள் அவர்களால் துரோகி முத்திரையிடப்பட்டு சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களுடன் சேர்த்து படகு மூலம் இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தினார். தனது மகன் றொபேட் சுபத்திரன் மீது அவர் அளவு கடந்த அன்பைக் கொண்டிருந்தார். தனது வாழ்நாள் பணி என்பது தனது மைந்தனுக்கு உதவுவதே என்று அவர் வாழ்ந்தார்.

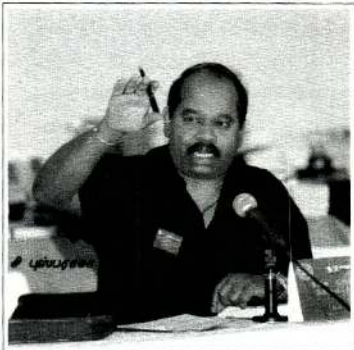

கலை இலக்கிய நண்பர்களை தவறவிடாமல் சந்தித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்து வீட்டிற்கு கூப்பிட்டு உபசரித்து அனுப்புவது, தனது உழைப்பின் முக்கால் பங்கினை பொது விடயங்களுக்கே செலவு செய்வது.. என பல எழுதலாம். இவ்வளவும் ஏன் எழுதுகிறேன் எனில் எமது தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இப்படி ஒரு மனிதன் இல்லை. தாம் எழுதிய இதழ்களை மட்டுமே வாங்கிக் கொள்ளும் இலக்கியச்சூழலில் வேறு எதையோ தேடிக்கொண்டு கலைச் செல்வன் இருந்தான். அந்த உருவத்துடன் நிறையவே சண்டையிட்டோம். அந்த உருவத்துடன் சண்டையிட முடியும். நமக்குச் சண்டையிட அந்த உருவம் இன்னும் வேண்டும். அதை எதிர்கொள்ள அவனுக்கு முடியும். அவனிடம் ஒரு உழைப்புண்டு.

புன்பராசாவுடன்.....

புன்பராசாவையும் இலக்கிய சந்திப்பிற்குடாகவும் இனியும் சூல்கொள் தொகுப்பின் வேலைகள் செய்து கொண்டிருந்த போதும் தொடர்ந்த கலை நிகழ்வுகளிற்குடாகவுமே பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. என்னை எந்நேரமும் 'எடியே, எடியே' என்றுகூப்பிட்டு ஏதாவது சொல்லி தனக்கிக்கொண்டிருப்பார். யாரையும் கஸ்டப்படுத்தவிரும்பாதவர். யாரும் கஸ்டப்பட்டாலும் தேடி சென்று உதவி செய்யும் மனம் கொண்டவர். இறுதியாக தன் மரணம் விரைவில் என்பது தெரிந்தபின்பும் எல்லோருடனும் நேரடியாகவும் தொலைபேசியிலும் உரையாடினார். என்னுடன் தொலை பேசியில் கதைத்த போது 'நீ வை', 'நான் எடுக்கிறேன்' என்று சொல்லி தொலைபேசியை துண்டித்துவிட்டு பின்பு, தான் போன் எடுத்து கதைத்தார். என்ன புன்பராசா அண்ண! எப்படி இருக்கிறீங்கள்? சொல்லுங்கோ....என்று நான் இழுக்க என்னடி இழுக்கிறாய். நான் சாகப்போறன் என்று பயப்படவில்லை. சாவு வரப் போகுது எண்டுட்டு போர்வைக்குள்ளே புகுந்து போர்த்துமுடிக்கொண்டு படுத்து அழுவா முடியும்? நீ பயப்படாமல் கதை என்று சொன்னார். நான் வெல்லுவனடி. எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கு. கடைசிவரை முயற்சி செய்வன் என்றும் சொன்னார். தொடர்ந்து நிறைய இலக்கிய விடயங்கள் பற்றி கதைத்தோம். அவரது துணைவி மீராவுடனும் பேசினேன்.

அவசூட மிகத்தேரையமாகக் கதைத்தா. மரணம் எப்போதும் அவரது வாசல் படியில் இருந்த காலங்களை விட இது ஒன்றும் பெரிதல்ல. இருந்தும் எப்படியும் சுகமாகி வந்து விடுவார் என்று மனதிற்குள் ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனாலும் மரணமே வென்றது. பங்குனி 10ம் திகதி பாரிசில் காலமானார்.

நம்மொழி, சீத்திரை - ஆன், 2006

1997இல் 'இனியும் சூல்கொள்' வேலைகள் முடிய நாம் மிகவும் தீவிரமாக இயங்கி வந்தோம் 'எக்ஸில்' சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலம், புன்பராசா 'தோற்றுத்தான் போவோமா' என்ற தொகுப்பைத் தனியே நின்று கொண்டுவந்தார். ஆனால் அந்த உழைப்பிற்கு சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் என்று பெயரிட்டார். 'அராஜகமும் வன்முறையும் எங்கள் சார்ந்தவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும்போது ஒப்பாரியிடுவதும் மற்றவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் போது மகிழ்வதும் எங்களுக்குப் பழக்கமில்லாத ஒன்று. அது எங்கு நடந்தாலும் யார் மீது நடந்தாலும் அதை வன்மையாகக் கண்டிப்பதுடன், பாதிக்கப் பட்டவர்கள் மீது அனுதாபங்கொள்வது நமது இயல்பு. அதை நாம் கடும் போர்க் குணாம்சத்தோடு செய்தே தீருவோம்' என்று எழுதி அந்தத் தொகுப்பின் தேவையை முன்நிறுத்தினார்.

தொடர்ந்து 'சனதரும் போதினி', 'கறுப்பு' போன்ற மாற்றுக்கருத்துக்கான தொகுப்பில் எழுதியவர். தன்னை அதுவாகவே இனங்காட்டியவர். 'தோற்றுத்தான் போவோமா' எனும் தொகுப்பில் 'நான், நீ ஸ்ரீ அராஜகம்' எனும் சிறு கதையும் 'பழி சுமந்த மண்' எனும் கவிதையும் 'வெறுப்பு' எனும் கவிதையும் எழுதியுள்ளார். இவற்றை விட மிக முக்கியமாக 'ஈழப் போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம்' எனும் வரலாற்று நூலை எழுதியுள்ளார். தொடர்ந்து உயிரிழலில் எழுதிவந்த புன்பராசா அவர்கள் இறுதியாக வந்த (2006 Jana-March) உயிர் நிழல் சஞ்சிகையில் சிறுகதை ஒன்று எழுதியுள்ளார். விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர்களில் ஒருவரான புன்பராசா அவர்களுடன் கடைசிக்காலத்திலாவது பழக வாய்ப்புக்கிடைத்தது. எத்தனை சிறிய சிறிய முரண்பாடுகளுடனும் விலத்தி நின்றுலும் நெருங்கி வந்து நெஞ்சு நிறைய அன்பைக் காட்டுபவர். முரண்பட்டு விலகிநிற்பதால் எதையும் சாதித்து விடப்போவதில்லை என்பதை கடந்த காலங்களில் பட்ட அனுபவங்களில் இருந்து புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

தோற்றுத்தான் போவோமா என்ற தொகுப்பில் உள்ள வெறுப்பு எனும் அவரது கவிதையிலிருந்து ஒரு சில வரிகள் அவரது வாழ்வை எழுதிச்செல்லும்.

அனைத்தும் சிதைந்து போய்விட்டது
எனது கனவுகள் போல்
எனது நம்பிக்கைகள் போல்
இப்போது எனது வாழ்வு போல்
அனைத்தும் சிதைந்து போய்விட்டது

இழப்பு என்பது வெறும் மரணம் மட்டுமல்ல அது தாண்டி ஒன்றிருக்கிறது. அது நமது எதிர்ப்பு சக்தியின் வீரியத்தைக் குறைக்கிறது. மறுபுறம் நம்மைப் பலவீனப்படுத்துகிறது. எதிர்ப்பாளர்கள் துரோகிகளாக ஒரு புறம் கொண்டு குவிக்கப்படும் போது மறுபுறம் இப்படி மரணம் நிகழ்ந்து விடுகிறது.

March26, 2006

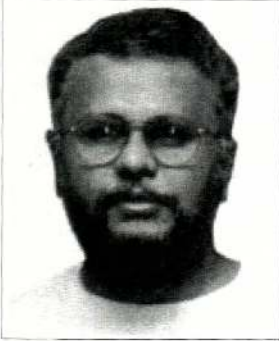

நியாயங்களைக் கேட்டு மக்கள் சக்தியுடன் அரசியல் அரங்கில் கால் பதித்துள்ளவர்களை ஒட்டுப்படையென ஓரம் கட்ட முடியுமா???

காலம், காலமாக அடக்குமுறையாளர்களையும் அதன் இயந்திரங்களையும்; ஏன்? ஆட்சியையும் பல வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க போராட்டங்கள் மூலம் தகர்த்தெறிந்து; சுதந்திர தேசத்தையும், சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசித்ததையும்; பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அறிவோம்.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டப் பாதையிலும் அடக்கப்படுகின்ற இனமாக பெருபான்மை சிங்கள ஆட்சியாளர்களினாலும், இனவாதிகளாலும் தனிமனித சுதந்திரங்கள் மறுக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் எழுச்சியுற்று ஆயுதப் போராட்டத்தை சிறு குழுக்களாகவும் தனிநபர்களாகவும் முன்னெடுத்த போராட்டமானது அமைப்பு வடிவம் பெற்ற பொழுது கண்முடித்தனமான தலைமை வெறியும், அமைப்பு நலனும், அதிகார வெறியும் போராட்ட திசையை மாற்றிவிட்டிருந்தன.

“இவ்விடத்தில்தான் விடுதலைக்கான பின்னடைவும்; சகோதரப் படுகொலைகள் மலிந்து; விடுதலையென்பது இரண்டாம் பச்சமானதாக தோற்றம் பெற்றுது.”

அடிமைத்தன மனோபாவமும், அடக்குமுறையும் எங்கிருந்து பிரயோகிக்கப்படுகின்றதோ அதை எதிர்ப்பதையும், அதற்கெதிராக போரிடுவதை எந்தவொரு சுய கௌரவம் கொண்ட மனிதனும், இனமும், சமூகமும் மேற்கொள்கின்றன. அது எங்கிருந்து பிரயோகிக்கப்படுகின்றது? யாரால்? என்ற கேள்விகளுக்கு இடமிருப்பதில்லை.

இவ்வாறாகவே பலம் பொருந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்துப் போராட துணிந்த இனமாக நாம் மாறியிருந்த போதிலும், எமக்குள் பலம், பலயினம் என்ற வேறுபாட்டில் ஒருவரை ஒருவர் அடக்கியாள முற்படுவதென்பது புத்தி சாதாரியமற்ற நடவடிக்கையாகியிருக்குமே அன்றி விவேகமான நடவடிக்கையாக இருக்கவே முடியாது. இந்நடவடிக்கையானது எமது இனத்தின் பலத்தை சிதறடித்து, சிறிது சிறிதாக வேறுத்து இறுதியில் பலமற்ற இனமாக கிடையில் படுத்திவிடும்.

“தாமே தமது மக்களின் விடுதலை நாயகர்களாக காட்ட முற்படும் ஓர் இனத்தின் அரசியல், சமூக வளர்ச்சி என்ற தூர நோக்கு விழிகளில் விடுதலைப்புலிகள் கொலைக்கலாச்சாரம் என்னும் ஈட்டி கொண்டு ஆழப்பாய்ச்சியுள்ளதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.”

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் எப்போதுமே ஜனநாயக, கருத்து, எழுத்து சுதந்திர மறுப்பாளர்களாகவும், தனிமனித உரிமைகளை மறுப்பவர்களாகவும் இருந்து வருவதுடன் சர்வதேச போர் விதிகள், மனிதவுரிமை சாசனங்களையும் உதாசீனம் செய்பவர்களாகவும் அன்று முதல் இன்று வரை செயல்படுவதை ஜனநாயக

செயல்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட எந்த நாகரீக மனிதனும், சமூகமும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மக்கள் சக்தியானது ஓர் ஆட்சியை தூக்கி எறிந்து இன்னுமொரு ஆட்சியை நிறுவும் பொழுதும்; அல்லது அடக்கு முறையையும், அடிமைப்படுத்துபவர்களை எதிர்த்துப் போராடும் பொழுது நிரூபிக்கப்படுமானதாகியிருக்கும் பொழுது; எமது மக்களின் மௌனமானது நிகழ்கால அரசியல், சமூக, கலாச்சார கீழிவுகளில் தொடர வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவனும்; கேள்வி கேட்பவர்களும் சமூக விரோதிகளா? தனது போராளியாலும், சமூகமும் கேட்ட பல கேள்விகளுக்கு தனது தலைமையிடம் விடைகளைத் தேடிய சிறந்த போராளியை தலைமைப் பொறுப்பு வகித்தவரை வேர் அறுக்க முற்பட்டதும் புலனாய்வுத்துறையின் உதவியையும், அரசு படைகளின் உதவியுடன் அழிக்க முற்பட்டதும் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் கறை படிந்த வரலாறாக; இன்றைய கிழக்கின் மட்டு, அம்மாறை மாவட்டங்களில் தோன்றிபுள்ள தூரதிஷ்டவசமான நிகழ்வுக்கு வித்திட்டு நிற்கின்றது.

ஓர் இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தை பல ஆயிரம் உயிர் இழப்புக்களின் பின் சர்வதேசத்தின் அங்கீகாரத்துடன் எல்லோரும் உற்று நோக்கிய முதலாம் கட்ட ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தையில் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான விடயங்களை ஆராய்ந்து முடிவுகளை எட்டாமல்; கிடைத்த பொன்னான வாய்ப்பை ஒட்டுப்படைகளின் ஆயுதங்கள் களையப்பட வேண்டும் என்பதும்; வடக்கு, கிழக்கு தாயக பிரதேசத்திலிருந்து இவர்கள் வெளியேற வேண்டுமென்றும் எவ்வாறு நியாயமாக முடியும்.

“இவர்களால் ஒட்டுப்படையென சுட்டிக்காட்டப்படும் அமைப்புக்களான E.P.D.P., E.P.R.L.F., PLOTE., T.M.V.P. தம்மை விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள். அதுமட்டுமன்றி பதிவு செய்யப்பட்ட அரசியல் கட்சியாகவும் பாராளுமன்ற, அமைச்சப் பொறுப்புக்களை மக்கள் அங்கீகாரத்துடன் பெற்றுக் கொண்ட வடக்கு, கிழக்கை தமது தாயகமாகக் கொண்டவர்களை அம்மக்களின் விடுவுக்காக போராட முடியாது என்று மறுப்பதற்கு L.T.T.E. என்ன உரிமையிருக்கின்றது?”

இதை உற்று நோக்குமிடத்து E.P.D.P. செயலாளர் நாயகமும் அமைச்சருமான திரு. டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் அடிக்கடி கூறும் கூற்று நினைவுக்கு வருகிறது.

“புலிகளின் பிரச்சினை வேறு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையென்பது வேறு.”

இச்சுற்றுக்கு வலு சேர்ப்பதாக அமைகின்றது பலிகளது ஜெனீவாக் கோரிக்கைகள்.

திரு. கருணா அவர்களால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை பிரதேச வேறுபாடின்றி பல புத்திஜீவிகள் சரியெனவும் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும் இன்றும் பல ஊடகங்களினூடாக கருத்து தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அன்றைய L.T.T.E. தளபதி கேணல் கருணா அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கேள்விகள் இன்னும் பல இழப்புகளின் பின்னரும் T.M.V.P.யினால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. அதன் சரி, பிழைகளை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு மக்களாகிய உங்கள் முன் வைப்பது இவ்வாய்வின் தேவையாகின்றது.

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களுக்கு என்று தலைப்பிடப்பட்டு 02.03.04 மட்டு, அமீராறை L.T.T.E. பொறுப்பாளர் கேணல் கருணா அவர்களாலும் போராளிகளாலும் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள்.

இதுவரை நடந்த போராட்டத்தின் 4,550 மட்டக்களப்பு, அமீராறை போராளிகள் களத்தில் வீச்சாவடைந்துள்ளார்கள். இவர்களில் கிட்டத்தட்ட 2248 வீரர்கள் உங்கள் கட்டளை ஏற்று வந்து யாழ் வன்னி மண்ணில் வீச்சாவடைந்துள்ளொரு தொடரும் மடல் இதைவிட வேதனையான விடயம் 30 தமிழீழ நிர்வாகத்துறைப் பொறுப்பாளர்களும் கிளிநொச்சி நகரில் சொகுசு வாகனங்களில் உலா வரும் பொழுது 400க்கு மேற்பட்ட மட்டக்களப்பு, அமீராறையைச் சேர்ந்த ஜெயந்தன் படைப் போராளிகள் பனை காவலரண்களிலேயே சென்றி பாக்கின்றார்கள் இது எந்த வகையில் நீதியாகும்?

"இந்த அமைதியான காலங்களில் எந்தவொரு வீரனும் தனது சொந்த இடத்தில் இருப்பதையும், தனது உறவுகளோடு இருப்பதையுமே விரும்புவான். இதைப்பற்றி அங்குள்ள பொறுப்பாளர்கள் எவராவது சிந்திக்கிறார்களா?"

இனி ஒரு போதும் இங்கிருந்து படை நகர்த்துவதையோ இங்குள்ள வீரர்கள் அங்கு வந்து மடிவதையோ இங்குள்ள டெர்ஜினர்கள் ஒரு போதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். இதை நீங்களும் நன்கு அறிவீர்கள்.

என்னைப்பொறுத்தவரையில் இதுவரை காலமும் வட தமிழீழ மக்களுக்காக விலை மதிக்க முடியாத உயிர்களையும் கொடுத்து திருப்திகரமாக கடமை செய்துள்ளதாகவே உணர்கின்றேன்.

தற்போதுள்ள இந்த வாய்ப்பான கால கட்டத்தில் தென் தமிழீழ மக்களுக்காக கடமை செய்வதையே விரும்புகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல இந்த மக்களுக்காக இங்கு போரிட்டு இவர்களின் காலடியில் மடிவதையே எனது இறுதி இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளேன்.

தமிழீழத்துறை பொறுப்பாளர்களைத் தவிர்த்து நேரடியாக

உங்களின் கீழ் சுதந்திரமாக இங்கு பணியாற்றுவதையே விரும்புகின்றேன். இதனால்தான் புலனாய்வுத்துறையையும் நிறுத்தியுள்ளேன் என்று கூறிய கருணா அவர்கள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகளையும் கேட்டதுடன் கிழக்கு மக்கள் சார்பாக போரிட்ட போராளிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியையும் சுட்டிக் காட்டத்தவறவில்லை. அதாவது 30 தமிழீழத்துறை பொறுப்பாளர்களில் கிழக்கின் மட்டு, அமீராறையைச் சேர்ந்த ஒருவர்கூட தமிழீழ பொறுப்பாளர்களில் இடம் பெறாததை ஆதாரத்தான் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். நீதியானதும், உண்மைகள் பொதிந்துள்ளதான இவற்றை மக்களாகிய உங்கள் கவனத்திற்கும் கருத்திற்குமாக இங்கே தருகின்றேன்.

தமிழீழ பொறுப்பாளர்களும், அவர்களின் பதவி நிலைகளும்

01. சு.ப.தமிழ்ச்செல்வன் தமிழீழ அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்
02. நடேசன் தமிழீழ காவல்துறைப் பொறுப்பாளர்
03. பரா தமிழீழ நீதி, நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்
04. தமிழினி தமிழீழ மகளிர் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்
05. பொட்டமான் தமிழீழ புலனாய்வுத்துறைப் பொறுப்பாளர்
06. அருள் நிலா தமிழீழ கலை, பண்பாட்டுக்கழகப் பொறுப்பாளர்
07. புதியவன் தமிழீழ தலைமைச்செயலகப் பொறுப்பாளர்
08. தமிழேந்தி தமிழீழ நிதித்துறைப் பொறுப்பாளர்
09. தங்கன் தமிழீழ அரசியல்துறை 2வது பொறுப்பாளர்
10. தூயவன் தமிழீழ பொருண்மியப் பொறுப்பாளர்
11. குட்டி தமிழீழ போக்குவரத்துப் பொறுப்பாளர்
12. கவிதா தமிழீழ மகளிர் தலைமைச்செயலகப் பொறுப்பாளர்
13. ஆனந்தி தமிழீழ மகளிர் புலனாய்வுத்துறைப் பொறுப்பாளர்
14. பிறமிளா தமிழீழ நிதர்சனப் பொறுப்பாளர்
15. சத்தி தமிழீழ வனவளப் பொறுப்பாளர்
16. அர்ச்சனா தமிழீழ மகளிர் மாவீரர் பணிமனைப் பொறுப்பாளர்
17. பொன் தியாகம் தமிழீழ மாவீரர் பணிமனைப் பொறுப்பாளர்
18. புவண்ணன் தமிழீழ நிர்வாகச்சேவைப் பொறுப்பாளர்
19. பாப்பா தமிழீழ விளையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாளர்
20. இரத்தினதுரை தமிழீழ கலை, பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளர்
21. நிசாம் தமிழீழ புகைப்படப் பிரிவுப் பொறுப்பாளர்
22. கஸ்ரோ தமிழீழ ஊடகத்துறைப் பொறுப்பாளர்
23. சேரலாதன் தமிழீழ நிதர்சனப் பொறுப்பாளர்
24. அருள் தமிழீழ சுகாதாரப் பொறுப்பாளர்
25. கலைமகள் தமிழீழ மகளிர் புனர்வாழ்வுப் பொறுப்பாளர்
26. அன்பு தமிழீழ மாணவரமைப்புப் பொறுப்பாளர்
27. சூசை தமிழீழ கடற்படில் பொறுப்பாளர்
28. வேவி சுப்பிரமணியம் தமிழீழ கல்விக்குழுமப் பொறுப்பாளர்
29. ஜவான் தமிழீழ வானொலிப் பொறுப்பாளர்
30. ரெஜி தமிழீழ புனர்வாழ்வுப் பொறுப்பாளர்

இப்பொறுப்புகளிலிருந்து முறையே 1 - 16 வரைபுள்ள பொறுப்பாளர்களுக்கு மட்டு, அமீராறைப் போராளிகள் நியமிக்கப்பட

வேண்டுமென கேட்டதில் என்ன பிழையிருக்கின்றது?

ஐனநாயக ரீதியாக பார்க்குமிடத்து மட்டு, அம்பாறை மக்களின் சார்பாக, போராளிகள் சார்பாக கேணல் கருணா அவர்களால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு இன்று வரை விடையளிக்கப்படவில்லை என்பதும், தனிமனித பிரச்சினை, ஒரு சில நபர்களின் பிரச்சினையென்று சித்தரிக்கப்பட்டு இன்றோ "ஒட்டுபடையென" புலிகளே "படை" என்ற சொல் பதத்தை விரும்பியோ, விரும்பாமலோ உபயோகித்து; தனிமனித பிரச்சினையல்ல ஒரு சமூகத்தின், ஒரு பிரதேசத்தின் குழறல் என்பதைப் புரிந்தும், புரியாதவர்களாக 9 ஆம் திகதி சித்திரை மாதம் 2004 ஆம் ஆண்டு பலப்பிரயோகத்தின் மூலம் 200 போராளிகளின் மரணத்துடன் மட்டு, அம்பாறையை நோக்கி படை நகர்த்தி தற்காலிய வெற்றி பெற்று போட்ட கணக்கு தப்பாகப்போய் பல தோல்விகளையும், அரசியல் ரீதியாக மிகப் பெரிய சரிவை கிழக்கில் இன்று சந்தித்துள்ள புலிகள் பல்பரிசை புரிபும் விடயமல்ல இவ்விடயம் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஈழ மக்கள் ஐனநாயகக் கட்சியின் தலைவர் கருணா விடயத்திலும், மட்டு, அம்பாறை மக்கள் விடயத்திலும் எடுத்த 'உனக்கும' எல்லோரையும் போல வாழ்க்கைக்காக போராடுகின்ற உரிமையிருக்கின்றது;

சேர்ந்து போராடுவது அல்லது தனித்துவமான வழிகளில் ஒருவரையொருவர் மேலாண்மை செய்யாது மக்களின் நண்பர்கள் யார்? எதிரிகள் யாரென்பதை மக்களே தீர்மானிக்கும் இறுதி சக்தியாகவிருக்க வேண்டும் என்று கூறியதுடன் கேணல் கருணாவை ஆதரித்ததன் மூலம் மிகப்பெரிய கரும்புலித் தாக்குதலைச் சந்தித்ததும், மிக முக்கிய தோழர்களை இழந்தும் ஐனநாயகத்தின் பால் கொண்ட நம்பிக்கையினால் கருணா அவர்கள் T.M.V.P. கட்சியை ஸ்தாபித்த பொழுதும், டக்ளஸ் தேவானந்தாவுடனிருந்த பல தளபதிகள் பிரிந்த பொழுதும் தனியே அரசியல் கட்சிகள் ஸ்தாபித்த பொழுதும் "ஆயிரம் பூக்கள் மலரட்டும்" என்று வாழ்த்தியதுடன் உதவிகள் பல புரிந்ததையும் எம்மால் அறிய முடிந்தது; இந்த நிலைப்பாட்டைத்தான் ஒவ்வொரு தலைமையிடமும் போராளிகளிடமும், முக்கியமாக L.T.T.E. யிடம் தமிழ் மக்களாகிய நாம் எதிர்பார்ப்பது.

அமைதிதான் இவ்வுலகத்தின் உன்னதமான பொருள் இனியாவது இவைகள் கிடைக்க புலிகள் தடையாக இருக்கக்கூடாது.

ஆக்கம் : **தேனாட்டான் ஜெயம்**

இளம்பெருவழி

நேற்று தொலைபேசியில் ஒரு நெருங்கிய நண்பருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது இன்றைய இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல் பற்றி பேச்சு வந்தது.

இந்த நண்பர் நீண்ட காலமாக வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல் அமைப்பொன்றில் இருந்திருக்கின்றார்; அதுவும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பிற்கெதிரான கருத்துச்சூழலில்தான் தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருக்கிறார். ஆனால், இப்பொழுது உள் அமைப்பு முரண்பாடு காரணமாக புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார்.

இன்றைக்கு இலங்கையில் உள்ள இனப்பிரச்சினைக்குத்தீர்வு வருவதென்றால் புலம்பொருந்திய அமைப்பாக வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல்சூழலில் உள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் பேசுவதனுடாகத்தான் எட்ட முடியுமென்பது அவரது கருத்தாகும். இதை அவர் நீண்ட நாட்களாகவே தெரிவித்து வருகிறார். அதே நேரத்தில், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் மேலாதிக்கப்போக்கும், அதற்காக மேற்கொள்ளும் சனநாயக விரோதப்போக்கு நடவடிக்கைகளுக்குக்கெதிராக பெருந்த குரல் கொடுப்பவர்; அத்துடன் அக்கருத்துக் கொண்டவர்களுடன் சேர்ந்தியங்கியும் வருகிறார்.

இவர் மட்டுமல்ல... புலம்பெயர் வாழ்நிலங்களிலும், பிறப்பு நிலங்களிலும் இக்கருத்தை பிரஸித்தாக கொண்டு பலரும் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. மேலும், 1986 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னும் பின்னும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் தனி அமைப்புப்போக்கிற்கும், மேலாதிக்கக் குணாம்சத்திற்காகவும் தலைமையையும், உறுப்பினர்களையும் காவு கொடுத்தவர்கள்கூட இன்று இவ்வமைப்பை முன்னிறுத்தியே தமது அரசியல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தும் வருகிறார்கள்; தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் மட்டுமே பேசப்பட வேண்டுமெனவும், அவ்வமைப்பே வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதியெனவும் உரத்துக்குரல் கொடுக்கிறார்கள்.

நீண்ட காலமாக புலம்பெயர் வாழ் நிலத்தில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பிற்கான வேலைத்திட்டத்தில் செயல்பட்டவர்கள்... அவ்வமைப்பின் பொருளாதார பெருக்கத்திற்காகப் பெரும் தூணாகச் செயல்பட்டவர்கள்... தங்களுக்கு அவ்வமைப்பினால் நேர்ந்த வாழ் மறுப்புக்காரணமாக... இன்று அவ்வமைப்பிற்கெதிராக தீவிரமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இவர்கள்கூட இவ்வமைப்பு அல்லது இவ்வமைப்புடன் ஒரு தீர்வுக்கு வந்தாக வேண்டுமென்ற கருத்தொளிப்பில் கருத்துக்களை வைக்கிறார்கள்.

இன்றைய இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல்சூழலில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு அவசியமானதொன்றாகவே இருக்கிறதென்பது ஒரு வினாக்குறியாக மாறி வருகிறது. ஏனெனில், ரணில் விக்ரமசிங்காவின் ஆட்சிக்காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட போர் ஓய்வு உடன்பாடும், அதன் பின் அவ்வமைப்பில் வடக்கு கிழக்காக பிளவுபடுத்தப்பட்டதுமே காரணமாக இருக்கிறது.

வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல் சூழலில் ஏற்பட்ட

“சிங்களப்பேரினவாத வரலாற்றில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவையும் மிஞ்சிய நிலையை ரணில் விக்கிரமசிங்க பெற்றிருக்கிறார் என்பது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் பிரதேச ரீதியான பிளவு தெளிவாகச் சொல்கிறது...”

ஆயுதப்போராட்டமானது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் மற்றைய அமைப்புகள் மீதான பாம்ப்ச்சல், பிராண்டுதல் போன்ற புலிச்சேஷ்டையினால் முற்று முழுதாக சேதாரமாக்கப்பட்டது போலவே, அங்வமைப்புக்குள் ஏற்பட்ட பிரதேச ரீதியான பிளவானது முற்று முழுதாக அங்வமைப்பை இல்லாதொழித்து விட்டது.

ஒரு காலத்தில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் புலிச்சேஷ்டையினால் பொது ஏதிரியான சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியந்திரத்தின் பாதுகாப்பில் இருந்த மற்றைய வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அமைப்புகள் போல, இன்று தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பும் தமது பாதுகாப்பிற்கு சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியந்திரத்தின் தயவுக்காக கை நீட்டும் நிலையானது அதன் இருப்பு பற்றின சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டது.

1986 ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் மேலாதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த வடக்கு கிழக்கு நிலப்பரப்பில் தமக்கான அரசியல் வேலைத்திட்டத்தை மேற்கொள்வதற்காக தற்காலிகமான ஒரு உடன்பாட்டுணைச்சுண்ட ஈழ மக்கள் சனநாயகக் கட்சி, 15 வருடங்கள் கரைந்து போயும் தனித்தியங்கும் சூழலுக்கு வர முடியாமல் இன்றும் இலங்கையின் ஆளும் சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியாளர்களையே தமது பாதுகாப்பிற்கு நம்பியிருக்கும் நிலையானது எமக்கு முன் வரலாறாக இருக்கிறது.

ஈழ மக்கள் சனநாயகக் கட்சியின் சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியாளர்களுடான அனுபவங்களை போன்றே தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் போர் ஓய்வு உடன்பாட்டுக்குப் பின்னான சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியாளர்களுடான அனுபவங்களும் இருக்கிறதென்பதை உற்று நோக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

சிங்களப்பேரினவாத வரலாற்றில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவையும் மிஞ்சிய நிலையை ரணில் விக்கிரமசிங்க பெற்றிருக்கிறார் என்பது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் பிரதேச ரீதியான பிளவு தெளிவாகச் சொல்கிறது. ரணில் இன்று அதிகாரமற்றிருப்பினும் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியலின் ஆணி வேராக; இந்திய இராணுவத்துக்கு ஈடு கொடுத்த உலகின் பெரும் கெரில்லா இயக்கமெனச் சொல்லப்படும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புக்குள் பிரதேச ரீதியான பிளவை ஏற்படுத்தியதுடாக தமிழீழத்திற்கான ஆயுதப்போராட்டத்தை முற்று முழுதாக சுக்கு நூறாக்கியிருக்கிறார்.

“வி.புலிகளுக்கு மாற்றாக தங்களை கட்டி அமைக்கவும் மக்களை அரசியல் ரீதியில் வென்றெடுக்கவும் இந்த மாற்று சக்திகள் தவறியுள்ளன. பெரும்பாலும் விபுலிகள் உள்ளவரை அவர்களை எதிர்ப்பதை மட்டுமே இவர்கள் தங்களது அரசியலாகக் கொண்டு உள்ளனர். வி.புலிகள் இல்லாமல் போகும் போது இந்த மாற்று

அமைப்புகளும் இல்லாமல் போய்விடுவதற்கான வாய்ப்புகளே உள்ளது.”

என்று ‘தேசம்’ பத்திரிகையினை பிரிட்னில் இருந்து நாத்திவரும் ஜெயபாலன், நம்மொழி செட்டம்பர் - டிசம்பர் இதழில் வழங்கிய நேர்காணலில் தெரிவிக்கிறார். இந்த வாதம் இன்றைய வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியலுக்கு பொருந்தி வருவதாகவே இருக்கிறது.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு மாற்று அமைப்புகள் இயங்குவதை அனுமதிப்பதில்லை, அப்படியிருந்தும் இயங்கும் அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களை கொலை செய்வதன் மூலம் தொடர்ந்தும் இயங்குவதற்கான சூழலை அச்சத்திற்குள் வைத்திருத்தல், துரோகி... துணைப்படை... ஓட்டுப்படைபென தரம் தாழ்த்தும் நடவடிக்கைகளிலேயே தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருவதுனுடாக புலம்பெயர், பிறப்பு நிலங்களில் தமிழ்த்தேசியத்தின் பேரில் மேலாதிக்க, தனி அமைப்பு முறையை பாதுகாத்து வரும் இச்சூழலில், இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்காக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் மட்டுமே பேசப்படுவதென்பதுனுடாக வடக்கு கிழக்கு அல்லது புலம்பெயர் வாழ்நிலங்களில் அச்சமில்லாத கருத்துச் சுதந்திரமுள்ள சனநாயகச் சூழல் துளிர்விட சாத்தியமுண்டா?

“நோர்வேயின் அணுசரணையுடாக முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சமாதானப்பேச்சுவார்த்தையில் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல் பரப்பில் இயங்கிவரும் அனைத்து அரசியல் அமைப்புக்களையும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்” என்று என் கருத்தை முன் வைத்தீன்.

அந்த நண்பர்; “ஏன்? நீங்கள் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்.”

“தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்துவரும் தனி அமைப்புப்போக்கையும், அதற்கான மேலாதிக்க, சனநாயக விரோதப்போக்கையும் கட்டுப்படுத்தி, சனநாயக... பல அமைப்புச்சூழலை ஏற்படுத்துவதென்றால் வடக்கு கிழக்கில் இயங்கும் மற்றைய தமிழ் அமைப்புகளையும் பங்கெடுக்க வைப்பதென்பது சனநாயகச் சூழல் ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக அமைபும் மேலும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் மேலாதிக்க, சனநாயக விரோதப்போக்கைக் கண்டித்துக் கொண்டு அங்வமைப்புடன் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றி பேசப்பட வேண்டுமென்பது முரணான ஒரு நிலையாகும். இதன் மூலம் அங்வமைப்பின் கொள்கையையும், போக்கையும் ஆதரிப்பதாகவே முடியும். இதைத்தான் உங்களைப் போன்றவர்கள் இன்று செய்து வருகிறார்கள்”

“இல்லையே! இன்றைக்கு புலிகள்தான் இலங்கை அரசுக்கு சமநிலையில் இருக்கிறது. அதைவிடுத்து யாருடன் பேச முடியும்?”

மற்றத்தமிழ் அமைப்புகளில் சில, தமிழ்த்தேசியக்கூட்டணியென்ற அமைப்புக்குள் இணைத்துக்கொண்டு புலிகளுக்குச் சார்பாக... புலிகள்தான் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகள்... புலிகளுடன் மட்டும்தான் சமாதானப்பேச்சுவார்த்தை நடாத்தப்பட வேண்டுமெனக் கூறி வருகின்றன... அதை விடுங்கோ. அதைவிடுத்துப் பார்த்தால்

மற்றவர்கள் அரசுக்குள் ஐக்கியமாகி விட்டார்கள். அவர்களால் என்ன செய்ய முடியுமென்று சொல்கிறீர்கள்? இது அவரது வாதமாக இருக்கிறது. இது ஒருபுறம் சரியாகவும் இருக்கிறது. ஏனென்றால், 1990 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு பிரேமதாஸா தலைமையிலான இலங்கை அரசாங்கத்துடனான உறவை முறித்துக் கொண்ட பின், தங்களை பிரேமதாஸாவின் நண்பர்களாக்கிக் கொண்ட ஈழ மக்கள் சனநாயகக் கட்சியினர் இன்றைக்கு சுமார் 15 வருடங்களாக இலங்கையில் ஆளும் கட்சியாக இருந்த சிங்களப்பேரினவாதக்கட்சிகளுடன் கூட்டாக அல்லது வெளியிலிருந்தான ஆதரவு நிலையில் ஆளும் அதிகாரத்தில் பங்கெடுத்திருக்கிறது. ஆனால், இன்று வரையில் வடக்கு கிழக்கில் ஓர் நிர்வாகத்தினைப் பெற்றிட முடியவில்லை.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாக... ஆளும் கட்சியின் நண்பராக இருந்து கொண்டு அன்றாடப் பிரச்சினைகளில் தீர்வு காண்பதென்பது இன்றைய போராட்டத்தினால் நலிவடைந்த மக்களுக்கு அவசியமானதென கூறுவது ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா?

ஏனென்றால், ஆயுதப்போராட்டத்தை ஆரம்பித்த இவர்கள், அன்றைய வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் பொருளாதார சமூக நிலையை மறு நினைவு கூரல் வேண்டும். பிரச்சினை அன்றாடப்பிரச்சினையல்ல வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினையே.

தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களினால் பேச்சுவார்த்தையினாலும் அல்லது பாராமன்ற பலத்தின் மூலமாகவும் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு எட்ட முடியாமல் போன, உழுத்துப்போன வழிமுறையினூடாக ஈழ மக்கள் சனநாயகக் கட்சி மட்டுமல்ல, தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி என்றாலும் சரி... தமிழ்த்தேசியக் கூட்டணியாக இருந்தாலும் சரி பாராளுமன்றத்தைப் பயன்படுத்தி வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வை சிங்கள ஆட்சியாளரிடமிருந்து பெற்று விட முடியாது என்பது வரலாறு தரும் படிப்பினையாகும்.

வடக்கு கிழக்கு மக்களின் பலமாகச் சொல்லப்பட்டுவரும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு இந்த உழுத்துப்போன, தோல்வி கண்ட வழிமுறையான பேச்சுவார்த்தையையும், தமிழ்த்தேசியக் கூட்டணி என்ற முகத்திரை போர்த்திக் கொண்டு பாராளுமன்ற பலத்தையும் பயன்படுத்த முயற்சிசெய்கிறது. இது அவ்வமைப்பின் ஆயுதப்போராட்டம் பற்றின நம்பிக்கையற்ற அல்லது பயத்தையே வெளிக்காட்டுகிறது.

வடக்குகிழக்குத்தமிழ் மக்களின் அரசியல் பிரச்சினையை திசை திருப்பிச் செல்வதிலும், அதற்காக தீவிரமாகப் போராட முற்படும் அமைப்புகளை பலமிழக்கச் செய்வதிலும் இலங்கை ஆளும் சிங்களப்பேரினவாத அரசியல் அமைப்புகள் வெற்றியடைந்து வந்திருக்கின்றன.

1987 ஆம் ஆண்டிற்குப்பின்... தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு சிங்களப்பேரினவாத அரசுகளின் பாதுகாப்பில் இருந்த மற்றைய தமிழ் அமைப்புகளை அல்லது அவ்வமைப்புகளின் தலைமைகளை, உறுப்பினர்களை குருதியில் நனைந்த

பொழுதெல்லாம் தன் கைகளை இறுகக் கட்டிக்கொண்டிருந்த சம்பவங்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது.

தன் நலன் பற்றினதாகவே இவ்வமைப்புகளைப் பயன்படுத்தியதென்பதற்கான நல்ல உதாரணமாக, ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் போர் ஓய்வினைச் செய்த பொழுது அவ்வமைப்பின் வேண்டுகோளுக்கு அல்லது வற்புறுத்தலுக்கோ மற்றைய தமிழ் அமைப்புகளின் பாதுகாப்பிற்கு வழங்கப்பட்டிருந்த ஆயுதங்களை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டிருந்ததைக் குறிப்பிடலாம்.

மறுபுறத்தில் சிங்களப்பேரினவாத அரசுகள் நண்பனாக்கிக் கொண்ட தமிழ் அமைப்புக்குள் பல உடைவுகளை ஏற்படுத்தி பலமிழக்கவும் செய்திருக்கிறது.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்... தமிழரசுக்கட்சியில் இருந்து இலங்கைத்தமிழ் காங்கிரஸ், தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக்கழகத்தில் இருந்து மோகன் குழு, ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியில் இருந்து ராசிக்குழு, தமிழீழ விடுதலைக் கழகத்தில் இருந்து வசந்தன் குழு, ஈழபுரட்சிகர அமைப்பில் இருந்து பிரபாகரன் குழு, ஈழ மக்கள் சனநாயகக் கட்சிக்குள் இருந்து ஈழ மக்கள் சனநாயகப் பேரவை, அகில இலங்கைத்தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி, தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் இருந்து தமிழீழ மக்கள் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பையும் கொண்டு வருவதில் இலங்கை அரசு இயந்திரம் வெற்றி கண்டிருக்கிறது.

சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியாளர்களின் எண்ணம் போக்குகள் இன்னமும் மாறவில்லை. வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல்தொழுவில் உள்ள உள்முரண்பாடுகள் காரணமாக ஏற்பட்ட சூழல் மாற்றமே வன்கொடுமையாளர்கள் சனநாயகவாதிகள் முகமுடியை ஆணிய முடிந்துள்ளது.

1990 இன் இலங்கை பாராளுமன்ற ஆட்சி முறைக்குள் அரசியலைக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் சனநாயக வழிமுறைக்குத் திரும்பிய அமைப்புகளென சில தமிழ் அமைப்புகள் பெயரெடுத்ததன் மூலமே சிங்களப்பேரினவாதம் தன் கோர முகத்தை சனநாயகத்திற்குள் மறைக்க முடிந்தது.

சிங்களப்பேரினவாத ஆட்சியாளர்களினால் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களுக்கெதிரான எந்தவொரு நடவடிக்கையையும், அது சட்ட ரீதியாகவிருந்தாலும் அதை மாற்ற முற்படாமல் இருப்பதென்பது இவர்களது அரசியல் கலாநிதித்துவத்துக்கு பெரும் வினாக்குறியே. இந்தச் சட்ட மூலங்கள் எண்ணக்குமே சிங்கள பேரினவாதத்தினால் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் மக்களுக்கெதிராகப் பயன்படுத்த முடியும்.

இன்று தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்புடன் மட்டும் பேசப்பட வேண்டுமென்பதும், அவ்வமைப்பை முன்னிலைப்படுத்துவதும் தற்கொலைக்கான விடயமென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் அதே நேரத்தில் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பின் போக்கை ஓத்த குணியிப்புகளுடன் வடக்கு கிழக்குத்தமிழ் அரசியல்தொழுவில் வேறு அமைப்புகள் காணப்படுவதும் கழுத்துக்கு முன்னாடி ஆடிக்கொண்டிருக்கும் கத்திக்குச் சமன்.

நிழலுதிர் நேரம்

கன்னிக்கோவில் இராஜா

தமிழ்க்கவிதை உலகம் பல கவிஞர்களின் பதிவுகளை தன்னுள்ளே புதைத்த மிக நீண்டு பெருத்த மரமாய் வலம் வரத்துவங்கி, அதன் கிளைகளில் எண்ணற்ற கவிஞர்கள் இளைப்பாறி அவர்தம் கவிதைகளால் வாசகனின் இதய அறைக்குள் நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தான் வாழுகின்ற சமுதாயத்தின் நுனிப்புல் மேயாமல் ஆதி அந்தம் அனைத்தையும் உற்று நோக்கி, ஆராய்ந்து, ஆலோசித்து பிறரிடமும் பகிர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறான் கவிஞன்.

அப்படி துடிப்புமிக்க இளைஞராய் தனது நிழலுதிர் நேரம் கவிதைத்தொகுப்பு நூலின் மூலம் வாசகனை நெருங்கி வந்திருக்கிறார் கவிஞர் மயிலாடுதுறை இளையபாரதி அவர்கள்.

'கவிதை ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்த எழுதப்படுவதில்லை... ரத்தம் வடிபும் காயத்திலிருந்தோ அல்லது புன்னகைக்கும் ஒரு இதழ்களிலிருந்தோ உருவாகும் ஒரு பாடலே ஒரு கவிதை' என்பார் கலீல் ஜிப்ரான் அவர்கள். அப்படி பார்க்கின்றபோது;

....

எத்தனை கணம் சுமந்தோம்

இத்தனை நேரம்?

சித்தனைப்போல் இருப்போம்

சிறுசில காலம்

என்பதுபோல் தனது

கிளைக்கரங்களை அசைத்து

ஆகவாசப்படுத்தி

அயர்ச்சிப் போக்கிக் கொள்கிறது...

... என்ற முதல் கவிதையான நிழலுதிர் நேரத்திலேயே மரத்தைக் கூறுவதுபோல் இருந்தாலும் அதனுள் புதைத்திருக்கும் எண்ண அலைகள் நீண்டு கொண்டே போகின்றன.

'கனவு காணுங்கள்' இந்த வேத வாக்கை எங்கு சென்றாலும் குழந்தைகள் மத்தியிலும், மாணவர் மத்தியிலும் கூறி அவர்கள் விழிப்புணர்வை கொண்டு வருவதில் மிகவும் உதவியாக இருப்பவர் நமது குடியரசுத்தலைவர் திருமிகு.அப்துல் கலாம் அவர்கள். கனவு என்பது வெற்றியின் முதல் படியாகிறது. அதனை சிறப்பிக்கும் வகையில்...

... ..

என்னவெல்லாம்

சாதிக்க வேண்டும்

உயர்வு குறித்து

எப்படியெல்லாம்

சிந்திக்க வேண்டும்

... ..

முன்னேற்றப் பாதையில்
முதற்படி கனவு காண்பது ...

... இந்தக் கவிஞரின் கனவு இங்கே நனவாகிறது.

வருடந்தோறும் கார்த்திகை மாதத்தில் வருகிற தீப ஒளி திருநாளில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் பண்டிகையாக கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் நமது சிவகாசி சிறார்களை மறந்து விடுகிறோம். அதனை...

வண்ண

வண்ணமாய்

மத்தாப்பு சித்திரங்கள்...

விழியிரண்டில்

வந்து மறைவதோ...

சிவகாசி

சிறார்களின்

வறுமைக் கோலங்கள்...

... என்ற 'தீப வலி' கவிதையில் வறுமையையும், சிறார்களின் வேதனைகளையும் சேர்த்து மிக நேர்த்தியாகவே படம் பிடித்து படிக்கின்ற வாசகனின் உள்ளத்தை உருகச் செய்திருக்கிறார்.

நாட்டில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒன்று விடாமல் ஏட்டில் படித்து விட்டாலும் கவிஞனது மனநிலை அதனை கவிதை வடிவமாய் பார்ப்பதில் தான் வடிகால் கொள்கிறது. இதற்கு உதாரணமாகவே...

தூளி ஆடும் குழந்தை

தூக்கமில்லாமல் பெண்கள்

சீட்டாடும் ஆண்கள்

சில்லறையுடன் துண்டு

நீ வாசமா?

நான் வாசமா?

மலர்களுடன் போட்டியிடும்

வத்தி மணம்

இது...

ஓலமில்லாச்

சாவு வீடு...

.. இதை விடவும் சாவு வீட்டில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சியை எளிமையாகக் கூறத்தான் இயலுமோ? என்கிற அளவில் எழுதியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

'இயற்கையில் நண்பை தெரிந்திருக்க வேண்டும். இயற்கையை நனைக்க தெரிந்திருக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் வாய்த்தவர்களுக்கே படைப்பாளிகள் எனும் பெயர் வாய்க்கும் எனக் கூறுவார் கவிஞர் அறிவுமதி அவர்கள்.

கரு சுமந்து நிற்கும்
 நிறை மாத கர்ப்பிணிப்போல்
 நீ...
 நீ சிந்தும்
 நீரெல்லாம்
 நிலம் பார்க்க விழும் அமுதம்
 அதைப் பருகும்
 உயிரெல்லாம்
 உணை வாழ்த்திக் கவியெழுதும்....

... மேற்கூறிய கவிஞர் அறிவுமதியின் வாக்கை 'ஓ மேகமே' எனும் இயற்கைச் சார்ந்த கவிதையில் நயம்பட விளக்கி மெய்ப்பித்துள்ளார்.

கிராமத்து மண் வாசனைபோடு, கவிதைகள் பல படைத்தும் நகர வாழ்க்கையில் உழன்று அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பெண்களின் மனக் கதறலையும், அவர் படுகின்ற அவதிகளையும் ஒரு சேர இணைத்து...

குளித்து முடித்து / கூந்தல் நீர் வடித்து / உடைமாற்றி / உருவம் சீர் செய்து / உண்டு உடன் வந்து பேருந்தில் பயணித்து / பணிச் செய்து / புறப்பட்டு நிறுத்தத்தில் நின்று / கணா செயல் கண்டு / கால் மாற்றித்தவித்து / கேளாச்சொல் கேட்டு / மீளாத்துயர்க்கொண்டு / மீண்டும் பயணித்து / உள்ளம் நொந்து / இல்லம் புகுந்து / வெந்ததை உண்டு / இருளில் அமிழ்ந்து / கால் நீட்டிப் படுக்கையில் / கணக்குதே நெஞ்சு...

... இப்படி பெண்களின் துயரைக் கவிதையாய் வெளிப்படுத்தியிருப்பது பெண்களின் மேல் கவிஞர் வைத்திருக்கும் மதிப்பினைக் காட்டுகிறது.

பெண்களுக்காக முதல் குரல் கொடுத்தவன் எட்டயபுரத்து மகாகவி பாராதி. அதனைத் தொடர்ந்து இன்று எழுதுகிற, எழுதத்துடிக்கின்ற அனைவரும் பெண்மையைப் போற்றத் தவறுவதில்லை.

வரதட்சணை கேட்காத
 மணமகன்... கணவனாய்..
 சீர்களில் பட்டியல் போடாத மாமியார்... மறு தாயாய்..
 இரு சக்கர வாகனம் கேட்காத மாமனார்... தந்தையாய்..
 நாளொரு மேனியும் அன்பாய் பேசும் நார்த்தனார்கள்...
 சகோதிகளாய்..
 தொடடதற்கெல்லாம் குறை பேசாத பிற உறவுகள்...
 தோழமையாய்..
 நீ வியப்பதற்கு முன்
 ஒரு வார்த்தை
 கனவு கண்டேன் தோழி...

... என நிகழ் காலத்திலோ, இனிவரும் காலங்களுக்கோ கனவு கண்டிருக்கிறார் இந்த மயிலாடுதுறை இளையபாரதி.

!இன்றைய புதுக் கவிதை உலகம் பல்வேறு

பாடுப்பொருட்களையும், கவிதை களத்திற்குரியதாய் ஆக்கிக் கொண்டுள்ளது. புதிய தடம் நோக்கிப் பாதைகளில் புதுக்கவிஞர்கள் பயணிக்கும் பொழுது பாதைகளின் மேடு, பள்ளங்களை உணருகிறார்கள். உணர்த்துகிறார்கள். தத்தம் திறமையை கவி செய் நேர்த்தியை ஒரு கலையாகவே எண்ணி புதுக்கவிஞர்கள் செயல்படுகின்றனர். அப்படிப்பட்டோரில் கவிஞர் மயிலாடுதுறை இளையபாரதியும் ஒருவர் என்ற பேராசிரியர் இராம.குருநாதன் அவர்களின் அணிந்துரையிலும்,

“மனக் காயங்களுக்கு மருந்து போட, மறந்து போக கவிதைகள் உதவின” என்ற நூலாசிரியரின் சுய விமர்சனமும் படிக்கின்ற வாசகனுக்கு உதவும் என்றே நம்புவோம்.

இந்நூலை, அன்னை தந்தைக்கும் மற்றும் தமிழை அமிழ்த்து உணரும் அனைவருக்கும் காணிக்கையாக்கி இருக்கிறார்.

மொத்தம் 80 பக்கங்களில் 45 கவிதைகளால் வறுமை, தன்னம்பிக்கை, இளமை, அழகியல், சோகம் (சுளாமி, குட்கோணம்) என அனைத்தையும் தன்னுள்ளே வைத்திருக்கிற இந்த நிழலுதிர் நேரம் அனைவராலும் பேசப்படும். வாழ்த்துக்கள்.

நூல் : நிழலுதிர் நேரம்
 ஆசிரியர் : மயிலாடுதுறை இளையபாரதி
 பக்கம் : 80
 விலை : ரூ. 30 (இந்தியா)
 வெளியீடு : ராஜேஸ்வரி புத்தக நிலையம்
 8, முத்துக்கிருஷ்ணன் சாலை
 பாண்டி பஜார், தி.நகர், சென்னை - 600 017

ஶ்ரீ குறிப்பு...

நம் மொழி வெளியீட்டகம் கவிதைத் தொகுப்பொன்றினை தொகுத்து வெளியிட விரும்புகிறது. இதற்கான கவிதைகளை கவிஞர்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கிறது.

கவிஞர்கள் தங்களைப்பற்றிய சிறு குறிப்பும், நிழற்படமொன்றினையும் சேர்த்து அனுப்பி வைக்கவும். கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளை,

nammozhly@yahoo.co.in

அல்லது

nammozhly@hotmail.com

அல்லது

மயிலாடுதுறை இளையபாரதி,
 பொறுப்பாசிரியர், நம்மொழி,
 432, 12வது மேற்கு குறுக்குத்தெரு,
 மகாகவி பாரதி நகர், சென்னை - 600 039

.... என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

யாழ் மாவட்ட தீவ்ப்பகுதியின் ஓர் அழகான கடற்கரைப் பகுதி அது. விடுதலைப்போராட்ட வாழ்க்கையில் கீதா முதல் தடவையாக தலைமறைவு வாழ்வை ஆரம்பித்திருந்தாள். வீடு குடிசையானாலும் ராஜேஸ் அண்ணனுக்கும் ரோசியக்காவுக்கும் மாளிகை மனம்.

இராணுவம் முகாம்களுக்குள் முடங்கியிருந்தாலும் கொலையாளிகளின் கோரக்கரம் கிராமங்கள் வரை நீண்டிருந்தது. ஈழத்து மக்களின் எதிர்காலம் சிதறடிக்கப்பட்ட ஆண்டு அது.

“இண்டைக்கு நல்ல நிலவு... கீதா வெளியால வாரும்” ரோசி கூப்பிட, கீதா வெளியே வந்தாள்.

“நீ குடியிருக்கும் வயிறு தவிர எல்லாம் எரிந்து போனது. என் பாடலைத் தவிர எல்லமே இங்கே கைதியானது” என்று ரோசி பாடினாள்.

“அக்கா நான் அதைச் சரியாய் பாட்டுமோ... கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு கர்ப்பத்திலே உள்ளவனே... சேராசியக்காவின் மகனே கண்ணுறங்கு ஈழத்து வானத்தில் இன்னொரு சூரியன் வரும் வரை கண்ணுறங்கு” என்று கீதா பாடினாள். இருவரும் மௌனமாயினர்.

“எங்கடை வீட்டை வந்தத்துக்கு இண்டைக்குத்தான் பிள்ளை பாடினதைப் பாக்கிறன். லிங்கேஸ் வாரவரைக்கும் பிள்ளை இப்படியே நம்பிக்கையோட இருக்க வேணும்” என்று சொல்லிக் கொண்டு ராஜேஸ் சயிக்கிளை நிறுத்திவிட்டு முற்றத்தில் உள்ள

பாயில் உட்கார்ந்தார்.

“கனநாளாய் போச்சு லிங்கேஸ் ஒரு கடிதமும் போடல்லே” என்று பெரு மூச்சு விட்டாள் ரோசி.

“ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். லிங்கேஸின் பெரியப்பாவாவது கடிதம் போடுவேர்தானே. ரோசி நீர் போய்ச் சாப்பாட்டைக் கொண்டு வாரும்.” லிங்கேஸிடம் இருந்து கடிதம் பற்றிய கவலையை மறைக்க முயற்சித்தார் ராஜேஸ் அண்ணா. ஆனால் ரோசி ஒரு வெகுளி.

“தங்கச்சியோட கதைக்கவெண்டா எனக்கு நேரமில்லை. இண்டைக்காவது கொஞ்ச நேரம் கதைப்பம். அது சரி புள்ளை லிங்கேஸ் எப்படி உமக்குப் பழக்கம்?”

“நானும் அவரும் கல்லூரியில் ஒண்டாத்தான் படிச்சனாங்கள். அவருக்கு அமைப்பில் ஈடுபாடு இருக்கெண்டு அப்ப எனக்குத் தெரியாது. மிகவும் அமைதியான மனுசன். எங்கடை நேகன் அண்ணனுக்கு நெருக்கம் எண்டு பிறகுதான் கேள்விப்பட்டனான்.

நேகன் அண்ணன் வவுனியாவில் முதலாளிகளால் சுடப்பட்ட பிறகு எங்கடை வீட்டில் நடந்த கண்ணீர் அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் நான் காரசாரமாகப் பேசினார். எங்கடை மாஸ்டர் ஒருத்தரும் கொலையைக் கண்டிச்சுப் பேசினார்.

ஏன்? ஈழத்து மூலை முடுக்கெல்லாம் பொதுமக்கள் கொலையைக் கண்டிச்சு குரல் குடுத்தவைதான்” என்று கீதா விவரிக்க... ராஜேஸ் குறுக்கிட்டார்.

“ஓம் புள்ளை நானும் உன்ரை அண்ணனும் சரியான சிநேகிதம். எவ்வளவு முற்போக்கான மனுஷன்... ஆட்டைக் கடிச்சு... மாட்டைக் கடிச்சு கடைசியா மனுஷரையும் கடிக்கத் துடங்கின்றாங்கள்.”

“நீங்க சும்மா இருங்கப்பா கொஞ்ச நேரம். கீதா சொல்லட்டும் அவவின்ரை கதையை” என்று ரோசி குறுக்கிட்டாள்.

“இவளுக்கு காதல் கதையெண்டா போதும் சோறு தண்ணியில்லாம இருந்து கேப்பா. இவ்வலதான் இந்த இடத்தைவிட்டு அசைய ஏலாமக்கிடக்கிறன்.”

“அப்படிச்சொல்லாதீங்கோ அண்ணை... காதல் எண்டு ஒண்டு இருக்கிறதினால்தான் நாமளும் மற்றவர்களும் உயிர் வாழ வேணும் எண்டு நினைக்கிறம். அப்படியொன்றும் இல்லாதினால்தான் தன்னையும் மற்றவையளையும் மிருகத்தைப்போல அழிக்குதுகள்.

அன்பு இல்லாதபடியால்தானே நம்மக்களின் தலைவிதி துப்பாக்கி முனைகளில் நிறுத்தப் பட்டுள்ளது. சதிகாரர்களின் ஆலோசனையினால் அண்ணனை தம்பி கொலை செய்ததை

— வேலணை வசந்தன் —

என்
பாடலைத்தவிர...

எங்கையாவது கேள்விப்பட்டவியே... ஏன்? வெலிக்கடைச் சிறை கொலையை மிஞ்சும் அளவுக்கு நம்ம மண்ணில் ஒரு கோரத்தாண்டவம் நல்லூரில் நடந்துள்ளதே.”

“ஓம் புள்ளை இண்டைக்கு இந்த மிருகங்கள் நம்மடை மண்ணில் அழியாத இரத்தக் கறையை படிய வைச்சுப்போட்டுதுகள்” என்று பொருமினார் ராஜேஸ்.

“ரோசியக்கா... நீங்க புள்ளத்தாச்சி கன நேரம் பவிக்குள்ள இருக்கவேணாம். உள்ளுக்குள்ள போவம்... வாங்க” என்று கீதா சொல்ல... மூவரும் உள்ளே சென்றனர். கீதா தொடர்ந்தாள்.

“எங்கடை நேகன் அண்ணன் செத்த பிறகு எங்கடையப்பா எனக்கு கலியாணம் செய்து வைக்க வேணுமெண்டு முடிவு எடுத்தவர். லிங்கேஸின் மாமாவுடன் கதைத்து ஒழுங்கு செய்தவை. லிங்கேஸ் எங்கடை சமூகத்துக்கும் சனத்துக்கும் விருப்பமான மனுஷன்.

ஆனால்... அவர் அதுக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அவருக்குப் போராட்டம்தான் முக்கியமாபட்டுது... இண்டைக்கு நம்மை அழித்துக் கொள்ளுறதைவிட நாளைக்கு ஒரு நல்ல சந்ததியை உருவாக்க வேணும். நீண்ட நாள் பேச்சுக்குப்பிறகுதான் அவரும் முடிவு எடுத்தவர்.

என்றை அண்ணன்... என்றை அப்பாவிடம் நல்ல கருத்துக்களை கேட்டு வளந்தவர். நாமளும் நம்மடை சந்ததியை அப்படி வளர்க்க வேணும்.”

“புள்ளை! புள்ளை!” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்த ரோசியின் தாயர் ரோசியிடம் கடிதமொன்றைக் கொடுத்துவிட்டு, “நான் வெள்ளை வாராணை புள்ளை” அவசரமாக விடை பெற்றுச் சென்றார்.

ராஜேஸ் அவசரமாக கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தார். “லிங்கேஸின் மாமா கடிதம் போட்டிருக்கிறார். அங்காலையிருந்து இஞ்சாலை வர ஏலதாம். லிங்கேஸை தான் இந்தியாவுக்கு அனுப்பறோம்... கீதாவை இந்தியாவுக்கு அனுப்பட்டுமாம் என்று எழுதியிருக்கிறார். அதனால் பிள்ளை நிலைமை நாம நினைக்கிற மாதிரி இல்லை... படுமோசமாத்தான் இருக்கு.”

“அப்பா... எனக்கென்னமோ பயமாக்கிட்டுக்குது. நீங்க ஒருக்கா மேற்கூருக்குப் போய் ஓட்டி மனோகரண்ணனோடை கதைச்சுப்போட்டு வாங்கோ” என்று ரோசி புருசனை உலுப்பத்தொடங்கினாள்.

“அதைத்தான் நானும் நினைச்சனான்... நீங்க படுங்கோ நான் எப்படியும் ஒரு நல்ல முடிவோடை வாறன்” என்று சொல்லிச் சயிக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார் ராஜேஸ்.

இருவரும் தூங்காமல் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். “கடிதத்தைப் படிப்பம் எண்டா மனுஷன் பொக்கேற்றுக்கையெல்லோ கொண்டு போட்டார்” என்றாள் ரோசி.

பதினொரு மணியானது ராஜேஸ் வந்தார். “நீங்கள் இன்னும்

நித்திரை கொள்ளல்லையே? நாளைக்கு பிள்ளை வெளிக்கிட வேணும். பாம்பனில் பிறேம், விஷ்ணு, இப்ராகிம் எல்லாரும் நீக்கினம் எண்டு கேள்விப்பட்டனான். நீங்கள் அவையோடை சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுங்களன். எங்கடை போராட்டத்தில் பங்கு வகிக்கிறதில் அவையளும் முக்கியமான ஆக்கள்தானே?”

மறுநாள் மாலை கீதாவைக் கூட்டிக் கொண்டு ராஜேஸ் புறப்பட்டார். ரோசி கண்ணீரோடு வழியனுப்பி வைத்தாள்.

“புள்ளையைப்போய் ஏத்திப்போட்டு வர பத்து பதினொரு மணியாகும். நீர் படுத்து நித்திரை கொள்ளும்... வேணுமெண்டா அம்மாவைக் கூப்பிடும்” என்று சொல்லிக் கொண்டு போனார் ராஜேஸ்.

ரோசிக்கு நித்திரை வரவில்லை. கடிதம் பற்றிய எண்ணம் வரவே கடிதத்தைத் தேடி கண்டு பிடித்தாள்.

“தம்பி ராஜேஸ்! லிங்கேஸை சுட்டுப்போட்டாங்கள். நாங்கள் பட்ட பாடும் பிரயாசமும் வீணாப் போட்டுது. புள்ளைக்கு எப்படிச் சொல்லப் போறான் என்று தெரியாது. புள்ளையைப் பத்திரமாக இந்தியாவுக்கு அனுப்பி விடவும்...”

கடிதத்தைப் பார்த்துவிட்டு விக்கி, விக்கி அழுதாள்...

இரவு பதினொரு மணிக்கு மேலாகியும் ராஜேஸ் வரவில்லை...

காலையில் நேரத்தோடு எழுந்து தாய் வீட்டுக்குப் போனாள் ரோசி.

“அம்மா... அம்மா ஒருக்காப் போய் மனோகரண்ணன்றை வீட்டை விசாரிச்சுப் போட்டு வாளை.”

மகளின் பதட்டத்தைப் பார்த்த தாய், முகமும் கழுவாமல் ஓட்டமும் நடையுமாய் போனாள் மனோகரன் வீட்டை நோக்கி...

சிறிது நேரம் கழித்து ஒப்பாரி வைத்தபடி வந்தாள் ரோசியின் தாய்.

கடக்கரையிலிருந்து வார வழியில் உன்றை புருசனைச் சுட்டுப் போட்டங்காளாம்படி புள்ள..”

இருவரும் கதறியழுதனர்.

தாயின் மடியில் மூர்ச்சையானாள் ரோசி.

என்ன இழவு இவங்களுக்கு... அம்மாவும் தெரியுதில்லை, அக்காவெண்டும் தெரியுதில்லை... தம்பியும் தெரியுதில்லை... அண்ணனெண்டும் தெரியுதில்லை. பொல்லாத துவக்கை எங்கையிருந்துதான் வாங்கிக் கொண்டு வந்தாங்களெண்டு தெரியாது. பிறக்கப்போற புள்ளைக்கு தகப்பனே இல்லாமப்பண்ணிப்போட்டாங்களே... நாசமாப் போனதுகள் என்று ஒப்பாரி வைத்தாள் ரோசியின் தாய்.

அக்கம் பக்கம் எல்லாம் இருந்து ரோசியின் தாயின் ஒப்பாரிக் குரல் கேட்டு ஓடி வந்தார்கள். ஒன்றையும் அறியாதவளாய் மறுகரையேறினாள் கீதா.

“வெறுமனே இராணுவ வல்லாதிக்கத்துக்குடாக ஒன்றிணைத்து நீண்ட காலத்துக்கு வைத்திருக்க முடியாது என்பதற்கு கருணாவின் பிரிவு என்பது ஓர் முன் உதாரணம்...”

தமிழ் பேசும் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாகத் தங்களைத் தாங்களே வரிந்து கட்டிக் கொண்ட ஜனநாயக விரோதப் போக்கு கொண்ட தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கும், தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமையைக் கொடுக்க மறுக்கும் சிங்கள பேரினவாத அரசுக்கும் கடந்த 22.02.06 அன்று பல இழுபறிகளுக்கு மத்தியில் ஜெனீவாவில் ஒரு பேச்சுவார்த்தை நாடகம் ஒன்று அரங்கேறி முடிந்துள்ளது.

இப்பேச்சுவார்த்தையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் தார்மீக உரிமைகள், அவர்கள் கௌரவத்தோடு வாழ்வதற்கு வேண்டிய எந்தவொரு முன்னேற்பாடுகளுக்கான பேச்சுவார்த்தை அமையாமல் வெறுமனே புலிகள் தமது அரசியல் எதிரிகளுக்குப் பயந்து அவர்களை தங்கள் பிரச்சார ஊடகங்களில் ஒட்டுப்படைகள், தேசத்துரோகிகள் என்று கூறிக் கொண்டாலும் உண்மையில் விடுதலைப்புலிகள் கிலகிதம் அடைந்துள்ளனர். இதனால்தான் ஒட்டுப்படைகளின் ஆயுதங்கள் களைய வேண்டும் என்றும், அவர்கள் வடகிழக்கில் இருந்து வெளியேற வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளுடனே பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

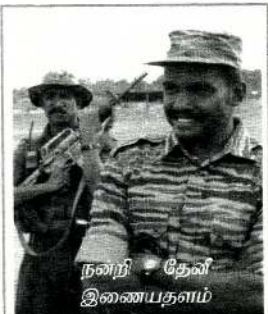
காலகாலமாக திம்பு பேச்சுவார்த்தை தவிர்ந்த அனைத்து பேச்சுவார்த்தையிலும் புலிகள் தமது ஜனநாயக விரோதப்போக்கை, தமது கோர முகங்களையும் காட்டத் தவறவில்லை.

புலிகள் இவ்வளவு கொலைகளுக்குப் பின்னாவது தமது நடவடிக்கையை மாற்றவில்லை. அவர்களை மாற்ற முடியாது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் நிலையானது புலியின் வாலைப் பிடித்த வேடனின் கதைபோலத்தான். அவர்கள் அதை விட முடியாது, விட்டால் அவர்கள் அழிந்து விடுவார்கள் என்ற பயம்.

புலிகளின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கினால் இதுவரைக்கும் அறிவுஜீவிகள், உன்னதமான தலைவர்கள், சாதாரண குடிமக்கள், உன்னதமான போராளிகள் என்று 15

ஆயிரத்துக்கும் மேல் கொல்லப்பட்டதாகப் புள்ளி விபரங்கள் ஒன்றை மனித உரிமை அமைப்பொன்றின் அறிக்கை கூறுகின்றது.

புலிகளின் இந்த ஜனநாயக விரோதப் போக்கிற்கு ஏதிராக இதுவரைக்கும் தூர நோக்கோடு தீக்க தரிசனப்பார்வையுடன் ஒரு தலைமை முனைப்பு பெறவில்லை.

நன்றி தேனி இணையதளம்

காலத்துக்குக் காலம் தலைமை தாங்க வந்தவர்கள் எல்லாம் தமக்குள் அக்கியப்பட்டு பிரதான எதிரி யார்? நண்பன் யார்? என்று அறிய முடியாமல் தமக்குள் பிரச்சினையைத் தீக்க முடியாமல் நாளடைவில் பல கூறுகளாகி, சிலர் சிங்கள பேரினவாதத்திற்குள் சரணாகதி அடைந்தும், வேறு சிலர் இந்திய வல்லாதிக்கத்துக்குள் இரண்டறக்கலந்தும் தமது இருப்பை காலத்துக்கு காலம் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு முனைப்புக் கொள்கிறார்கள்.

இந்நிலையில், கிழக்கில் காலத்துக்கு காலம் பலர் இராணுவ ரீதியாக புலிகளுக்கு ஏதிராக மூர்க்கத்துடன் போராட்ட புறப்பட்டார்கள். இந்த மூர்க்கமும் போராட்ட குணம்சமும் வடக்கில் இருந்து கிளம்பவில்லை. வடக்கில் உள்ளவர்கள் நமுவல் போக்கையே கடைப்பிடிக்கின்றார்கள்.

கிழக்கில் குறிப்பாக E.P.R.L.F. இல் இருந்து ராசீக் (விநாயகமூர்த்தி) குழுவாகவும், P.L.O.T. இல் இருந்து மோகன் குழுவாகவும், T.E.L.O. இல் இருந்து வசந்தன் குழுவாகவும், E.R.O.S. இல் இருந்து பிரபாகரன் குழுவாகவும் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது புலிகளுக்கு பாரிய அழுத்தத்தையும், அச்சுறுத்தலையும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கருணா உட்பட அனைத்துப்பேரும் கிழக்கின் மைந்தர்களே!

கிழக்கில் இருந்து இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கள் வந்த அளவுக்கு வடக்கில் இருந்து வரவில்லை. வடக்கில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் கட்சி ஒன்றின் தலைவராகவும், தமது தலைமையை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும், ஆட்பலத்துக்கும் கிழக்கின் மைந்தர்களை பயன்படுத்தி வந்துள்ளார்கள்.

கிழக்கில் உள்ள பிரச்சினைகளும், அவர்களின் போராட்ட குணம்சமும் வித்தியாசமானது. கிழக்குப் பிரச்சினையென்பது மூன்று இனங்களும் ஒன்றாக வாழும் ஒரு பிராந்தியம். அப்பிராந்தியத்துக்கான பிரச்சினையும், தீர்வும் வடக்குப்பிராந்தியத்தின் பிரச்சினையும், தீர்வையும் ஒன்றாக அளவிட முடியாது. அது நீண்ட விவாதத்துக்குரியது. விவாதித்து கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து வடகிழக்கு அலகு ஒன்றாக்க வேண்டும். வடகிழக்கு அலகென்பது பிரிக்க முடியாத தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ் நிலமாக இருந்தாலும் பிரச்சினைகளை விவாதித்து தீர்வுகளை எட்ட வேண்டும். வெறுமனே இராணுவ வல்லாதிக்கத்துக்குடாக ஒன்றிணைத்து நீண்ட காலத்துக்கு வைத்திருக்க முடியாது என்பதற்கு கருணாவின் பிரிவு என்பது ஓர் முன் உதாரணம். கருணாவின் பிரிவு என்பது தட்சையல்ல, நிகழ்சியல்ல. நீண்ட காலம் இரு பிராந்திய தமிழ் பேசும் மக்களிடம்

புரையோடிப்போயுள்ள பிரச்சினையே.

இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் வெறுமனே ஒட்டுப்படை, ஓணான் படை என்று கூக்குரல் இடுகின்றனர். ஒரு நாட்டின் இறைமையுள்ள அரசு தன்னிடமுள்ள இராணுவ, பொலீஸ் அமைப்புக்களைத்தவிர தன்னிடம் வேறொரு படை... அதாவது ஒட்டுப்படை, ஓணான் படைகள் இருக்கின்றன என்று எச்சந்தர்ப்பத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் அது ஒரு இறைமையுள்ள அரசாக இருக்க முடியுமா?

கடந்த காலத்தில், இந்தியா தமிழ்ப்போராளிகளுக்கு பயிற்சியும் ஆயுதங்களும் கொடுப்பதாக இலங்கை அரசு எத்தனை தடவை கூப்பாடு போட்டது. இந்திய அரசு எச்சந்தர்ப்பத்திலையாவது ஏற்றுக் கொண்டா? இதே நடைமுறையைத்தான் இலங்கை அரசும் கடைப்பிடிக்கின்றது.

கிழக்கில் தோன்றியுள்ள புலிகளுக்கெதிரான சக்திகளை வடக்கில் உள்ள ஜனநாயகக் காவலர்களாக தங்களைத் தாங்களே பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளும் சக்திகள் கண்டு கொள்வதில்லை. ராசிக்கை சிங்கள இராணுவத்தோடு சேர்த்து விட்ட பெருமை சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரனையே சாரும். சம காலத்தில் வடக்கிலும் ரோபுட்டை (தம்பித்துரை சுபத்திரன்) வைத்து ராசிக்கைப் போலவே செயல்பட வைப்பதே சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரனின் திட்டமாக இருந்தது. ஆனால் அத்திட்டம் ஏனோ வடக்கில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. கிழக்குடன் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இதுக்கெல்லாம் கால்கோலாக இருந்த சுரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் புலிகளின் முகாமுக்குள் சென்று பராளுமன்ற கதிரையையும் பெற்று சுகபோகமாக உலா வருகின்றார். அவரின் முகாம் மாற்றமே ரோபுட்டைக் கொண்டு.

- றுங்க்தூ

சிறுவர்கள் மடையணியில் சேர்க்கப்படுவது சம்பந்தமாக யுனிசெவ் அறிக்கை

சிறுவர்கள் துஷ்பிரயோகம் சம்பந்தமாக அறிக்கை வெளியிட்டுள்ள யுனிசெவ் அமைப்பு பலாத்காரமாக படையில் சேர்க்கப்படுபவர்களில் சராசரி 14 வயதில் இருந்து 16

வயதினரே அதிகமாக உள்ளனர் என தெரிவித்துள்ளது.

சிறுவர்களை மடையணியில் சேர்ப்பது குறைக்கப்பட்டுள்ள போதும் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான வழக்கின்படி ஒரு சிறுவனைக்கூட படையில் சேர்த்தல் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது என இலங்கைக்கான யுனிசெவ் அமைப்பின் பிரதிநிதி ஜோ அன்னா வன்ஜெர்பென் (Jo Anna VanGerpen) தெரிவித்துள்ளார்.

கடந்த 6 மாத காலங்களில் மடையணியில் சேர்க்கப்பட்ட சிறுவர்களின் தொகை சராசரி ஒரு மாதத்துக்கு 42 ஆக இருந்த அதேவேளை, 79 சிறுவர்கள் மட்டுமே விடுவிக்கப்பட்டு தமது குடும்பங்களுக்கு திரும்பியுள்ளனர் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யுனிசெவ் அமைப்பின் புள்ளி விரத்தின்படி ஆகஸ்ட் மாதத்தில் 83 சிறுவர்கள் படையில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர், செப்டம்பரில் 63, அக்டோபரில் 43, நவம்பரில் 21, டிசெம்பரில் 26, ஜனவரியில் 25. 168 நாட்களில் இத் தொகை 261 ஆக உள்ளது.

(15.02.2006 - படமும் செய்தியும் - தேனீ இணையதளம்)

கவிதை நூல் வெளியீடு

கவிஞர் மயிலாடுதுறை இளையபாரதியின் "நிழலுதிர் நேரம்" கவிதை நூல் 12.02.06 ஞாயிறன்று சென்னை அண்ணாசாலையிலுள்ள உமாபதி அரங்கில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. முனைவர் இறைமறைதாசன் வரவேற்புரை வழங்க, கலைமாமணி இரா.குமாரவேலன் தலைமையில், கவிஞர் ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி நூலினை வெளியிட்டு சிறப்புரை வழங்கினார். முனைவர் இராம.குருநாதன் மற்றும் கவிஞர் பிரபாகரபாபு நூலினைப் பெற்று உரையாற்றினர். பேராசிரியர் முகிலை இராசபாண்டியன், எழுத்தாளர் பாரதிபாலன். கவிஞர் வைகைச்செல்வி ஆகியோர் வாழ்த்துரைத்தனர்.

கவிஞரின் சார்பில் சிறப்புரையாளர்களுக்கு நினைவுப்பரிசுகளும், நிகழ்ச்சி சிறப்புற ஒத்துழைத்தவர்களுக்கு பொன்னாடையும், பரிசுகளும் அளிக்கப்பட்டன. கவிஞர் மயிலாடுதுறை இளையபாரதி ஏற்புரை வழங்கினார். கவிஞர் சுகுணன் நன்றியுரைத்தார். கவிஞர் 'வாசல்' வசந்தப்பிரியன் நிகழ்ச்சியினை தொகுத்து வழங்கினார்.

விடுதலைப்புலிகள் மீதான : கனடியத்தடை

ஓர் கனடியப்பல்கலைக்கழக மாணவன் பார்வையில்.

விடுதலைப்புலிகள் மீது கனடிய அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் தடையானது புதிய அரசியல்ச் சர்ச்சையைக் கிளப்பியிருக்கிறது.

கனடா வாழ் தமிழ்ச் சமூகம், கனடிய அரசு இவ்வாறு நடந்து கொள்ளுமா? என்று சந்தேகம் கொண்ட ஓர் அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கையை கன்சர்வேட்டிவ் அரசு நடாத்தி முடித்திருக்கிறது.

இத்தடையின் காரணிகள், விளைவுகள், தாக்கங்கள் பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராய விளைகின்றேன். இத்தடையானது, ஈழ அரசியலில் விடுதலைப்புலிகளின் நடவடிக்கைகள் காரணமாகவே நடாத்தப்பட்டது என்ற ஊகம் சர்வதேச ரீதியாகப் பரப்பப்பட்டாலும்கூட, புலிகள் சார்பாக கனடாவில் இயங்கிய தனிநபர்களின் செயல்பாடுகளே இத்தடைக்கு வித்திட்டது என்பது திண்ணம்.

விடுதலைப்புலிகள் சார்பாக இயங்கி வந்த தமிழீழச்சங்கம், உலகத்தமிழர் இயக்கம், புனர்வாழ்வுக் கழகம் போன்ற அமைப்புகள் கனடியப் பல்கலாச்சாரச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களே இத்தடைக்கு அத்திவாரம்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆதாரமான வழிபாட்டுத் தலங்கள், கனடிய நிதியில், பல்கலாச்சார அமைச்சின் நிதியில் இயங்கி வந்த தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் திணிக்கப்பட்ட அரசியல் மயமாக்கல் கனடிய அரசைக் கவலை கொள்ளச் செய்தது.

மக்கள் மயமாக்கப்பட்ட வேண்டிய கனடிய அரசு நிதியில் இயங்கி வந்த பொது நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகள், அவர்களது ஆண்டறிக்கை, நிதியறிக்கை, அங்கத்தவர் செயற்பாடுகள் போன்றவை சமூக சேவை நோக்கில் அமையாது, அரசியல் மயமாக்கப்பட்டதுமே இத்தடைக்கு வழி கோலியது.

தமிழ் மக்களுக்கு உதவவும், கனடியப் பல்கலாச்சார குழுவைத் தமிழர்களை இட்டுச்செல்லவும் வழங்கப்பட்ட நிதி, தமிழ்த் தேசியவாத அரசியலுக்கும் ஆயுதமேந்திய போருக்கும்

இத்தடையை எதிர் கொண்டு அரசியல் ரீதியாகச் செயல்பாடுகளை செய்ய வேண்டிய எமது சமூகத்து தலைவர்கள், தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பற்றி பேச மறந்துவிட்டு, புலிகளின் உரிமையை மட்டும் பேசத்தலைப்படுவது, தடையை நியாயப்படுத்துவது போன்றதாகும்.

செலவிடப்பட்டதால் கனடிய அரசு கவலை கொண்டதில் தவறில்லை.

கனடா கந்தசுவாமி கோவில் விவகாரத்தில் விடுதலைப்புலிகள் சார்பாக சர்ச்சையில் ஈடுபட்டவர்கள் நடந்து கொண்ட விதம், தமிழ் ஈழச்சங்கத் தேர்தலின் போது சிலருக்கு அங்கத்தவம் மறுக்கப்பட்டது, தனிநபர்கள் சிலர் மீதும் அவர்களது வாகனங்கள் மீதும் நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள், பல்வேறுபட்ட அரசியல் கருத்துக்களுக்கு எ்தாபன ரீதியாக விடுதலைப்புலிகளின் சார்பாக செயற்பட்டவர்கள் மேற்கொண்ட எதிர் நடவடிக்கைகள் போன்றவை கனடியப் பாதுகாப்பு வட்டாரங்களை விழிக்க வைத்தது. பொதிகை, மஞ்சரி, தாயகம் போன்ற பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்ட முறை இதற்கு உதாரணம், இவற்றுக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல், தமிழர்கள் அல்லாத கனடிய அரசியல் பிரமுகர்கள், உதாரணமாக ஒன்றாயியோவின் முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் பொப்ரே போன்றோரை அதே அடாவடித்தன உணர்வோடு பேச விடாது தடுத்ததும், கனடிய ஊடகங்களை எரிச்சல் அடைய வைத்தது.

இந்நிலையில் புலிகள் மீதான தடை என்பதைவிட கனடிய விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவாளர்களின் நடவடிக்கையை கனடாவில் கட்டுப்படுத்த கனடிய அரசு மீது விடுதலைப்புலிகள் ஆதரவாளர்களால் திணிக்கப்பட்ட ஓர் முடிவு.

இத்தடையை எதிர் கொண்டு அரசியல் ரீதியாகச் செயல்பாடுகளை செய்ய வேண்டிய எமது சமூகத்து தலைவர்கள், தமிழர்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பற்றி பேச மறந்துவிட்டு, புலிகளின் உரிமையை மட்டும் பேசத்தலைப்படுவது, தடையை நியாயப்படுத்துவது போன்றதாகும்.

இத்தடையை கனடியப் பொலீஸார் தமது இரும்புக்கரம் கொண்டு பயன்படுத்தினால் சாதாரண பொது மக்கள் பாதிப்படையக்கூடும். ஒரு புறத்தில், தமது சுற்றத்தாரையும், குடும்ப உறவுகளையும் பாதுகாக்க விளையும் கனடியத் தமிழர்கள் புலிகள் மீது எதிர்ப்புணர்வு காட்ட அஞ்சுவது உண்மை. மறுபுறத்தில், ஏதுவுமே தராத அரசை எதிர் கொள்ள விடுதலைப்புலிகளே உள்ளனர் என்ற விதத்தில் கனடியத் தமிழர்கள் பலர் உள்ளனர்.

இந்நிலையில் கனடா வாழ் தமிழர்கள் எங்கும், கனடிய மண்ணை, தாம் வாழும் தேசத்தை தமது குழந்தைகளின் தாய்நாட்டை ஒருபோதும் கீழே போட்டு மிதிக்க முற்பட மாட்டார்கள். எனவேதான் கனடிய அரசின் முடிவுக்கு அனைவரும் கட்டுபட்டவர்கள் ஆகின்றோம்.

— காணீயன், ஓட்டாவா.

நம்மொழி இலக்கிய நிகழ்வு

கவியரங்கம்,
நால் முகம்,
நாலரங்கம்
முத்தான ழுன்று அமர்வுகள்
ஓரே நிகழ்ச்சியில்
படைப்பாளிகளின்
திறனை வெளிக்கொணரும்
உயரிய நோக்கோடு
ஒவ்வொரு மாதமும்
நம்மொழி இலக்கிய நிகழ்வு
நடாத்தப்படுகிறது.

உலக நாடுகளின்
அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும்
வெளியிடப்படும் தமிழ் நூல்கள்
விமர்சனப் பார்வைக்கும்,
நாலரங்க விற்பனைக்கும்
வரவேற்கப்படுகிறது.

மயிலாடுதுறை இளையபாரதி
பொறுப்பாசிரியர், நம்மொழி,
432, 12வது மேற்கு குறுக்குத்தெரு,
மகாகவி பாரதி நகர், சென்னை - 600 039
தமிழ்நாடு, இந்தியா
செல்லிடபேசி : (011 91 9444411222)